

Številka: 007-32/2025

Ljubljana, 25. april 2025

EVA 2025-2030-0010

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE
Gp.gs@gov.si

**ZADEVA: Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu
(EVA 2025-2030-0010) – redni postopek – predlog za obravnavo**

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14, 55/17 in 163/22) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne ... sprejela naslednji sklep:

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu (EVA 2025-2030-0010) in ga pošlje Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo po rednem postopku.

Barbara KOLENKO HELBL
GENERALNA SEKRETARKA

Prejmejo:

- Državni zbor Republike Slovenije,
- Ministrstvo za pravosodje,
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo.

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:

/

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- Andreja Katič, ministrica za pravosodje,
- mag. Andreja Kokalj, državna sekretarka,
- dr. Milan Brglez, državni sekretar,
- mag. Valentina Vehovar, generalna direktorica,
- Janja Kunaver, sekretarka.

3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

Pri pripravi dela ali celotnega gradiva zunanji strokovnjaki niso sodelovali.

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:

- Andreja Katič, ministrica za pravosodje,
- mag. Andreja Kokalj, državna sekretarka,
- dr. Milan Brglez, državni sekretar,
- mag. Valentina Vehovar, generalna direktorica.

5. Kratek povzetek gradiva:

Najpomembnejša novost predlaganega zakona je uvedba ene vrste naziva državnega tožilca na prvi stopnji. Povezana je s spremembo organizacije sodišč v predlogu novega Zakona o sodiščih, s katero bo namesto sedanjega dvotirnega sistema prvostopenjskih sodišč, ki so organizirana kot okrajna in okrožna sodišča, vzpostavljeno sodno okrožje kot osnovna organizacijska raven sodišč na prvi stopnji. V skladu s tem se odpravlja razlikovanje med ureditvijo nastopanja državnih tožilcev pred okrajnimi sodišči in ureditvijo nastopanja državnih tožilcev pred okrožnimi sodišči. Ker okrajnih sodišč ne bo več, bodo lahko pred (vsemi) sodišči prve stopnje, ki bodo po novem okrožna sodišča, nastopali vsi državni tožilci oziroma državni tožilci kateregakoli naziva.

Posebni pogoj za imenovanje na državnotožilsko mesto, ki se opravlja v državnotožilskem nazivu okrožni državni tožilec, bo po novem vezan le na izpolnjevanje posebnega pogoja za izvolitev na sodniško mesto na okrožnem sodišču. Po predlogu novega Zakona o sodnikih, s katerim se uvaja en naziv prvostopenjskega sodnika, to je okrožnega sodnika, bodo kot posebni pogoj za izvolitev v sodniški naziv okrožnega sodnika predpisana štiri leta delovnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu. Enak pogoj bo veljal za imenovanje okrožnih državnih tožilcev.

Zaradi uvedbe ene vrste naziva državnega tožilca na prvi stopnji bodo vsi sedanji okrajni državni tožilci z dnem začetka uporabe predlaganega zakona na podlagi prevedbe pridobili državnotožilski naziv okrožni državni tožilec. Gre za *ex lege* napredovanje v višji državnotožilski naziv, ki se bo ustrezno odrazilo v plačilu za delo. Okrajni državni tožilci, ki bodo na dan pred dnem začetka uporabe predlaganega zakona uvrščeni v nižji plačni razred kot ga Priloga 2 Zakona o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 95/24) določa za izhodiščni plačni razred državnotožilskega naziva okrožni državni tožilec, bodo uvrščeni v 52. plačni razred (izhodiščni plačni razred za okrožnega državnega tožilca). Okrajni državni tožilci, ki bodo na dan pred dnem začetka uporabe predlaganega zakona že uvrščeni v plačni razred 52, 53 ali 54, pa bodo svoj plačni razred ohranili.

Dalje se določa zakonska podlaga za zagotavljanje strokovne psihološke pomoči in psihološke podpore državnim tožilcem in državnotožilskemu osebju, kadar pride do hujših psihičnih obremenitev pri opravljanju državnotožilske službe oziroma dela državnotožilskega osebja ali s tem povezanih dogodkov.

V zvezi s pogoji za imenovanje evropskega tožilca in evropskega delegiranega tožilca se znižuje najnižja zahtevana raven znanja delovnega jezika Evropskega javnega tožilstva s C1 na B2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira. S tem se jezikovni pogoj usklajuje s primerljivo ureditvijo na ravni Evropske unije.

Napredovanje državnih tožilcev se usklajuje s spremembami glede napredovanj sodnikov po predlogu novega Zakona o sodnikih, predlaga pa se tudi navezava ureditve pravice državnega tožilca do dopusta na ureditev sodnikove istovrstne pravice.

S črtanjem določbe, po kateri se na Specializirano državno tožilstvo dodeli najmanj po en državni tožilec iz vsakega okrožnega državnega tožilstva, in z uvedbo večje fleksibilnosti državnih tožilcev, imenovanih na Specializirano državno tožilstvo, se omogoča ustreznejše zapolnjevanje državnotožilskih mest na tem državnem tožilstvu.

Predlog zakona je tesno povezan s prenovi sodniške zakonodaje. Predlog novega Zakona o sodiščih in predlog novega Zakona o sodnikih sestavljata nedeljivo celoto, pri čemer je Zakon o sodiščih predvsem organizacijski zakon, Zakon o sodnikih pa ureja sodnikova statusna vprašanja. Ker nekatera področja ureja le Zakon o sodnem svetu (Uradni list RS, št. 23/17 in 178/21 – odl. US), je predlagane rešitve v novih zakonih treba upoštevati in uskladiti tudi s predlaganim Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodnem svetu. Ker pa se glede pravic in dolžnosti državnega tožilca v zvezi z državnotožilsko službo, ki niso urejene z zakonom, ki ureja državno tožilstvo, smiselno uporabljajo določbe zakona, ki velja za sodnike, se s predlogom Zakona o sodnikih v posebni noveli usklajujejo tudi določbe Zakona o državnem tožilstvu. Zato je istočasna obravnava vseh štirih predlogov zakonov in njihovo istočasno sprejetje nujno, saj je tudi uveljavitev in začetek uporabe novih oziroma spremenjenih določb vezana na enako časovno obdobje.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	DA
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	NE
c)	administrativne posledice	DA
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:

/

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna	/	/	/	/
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov	/	/	/	/
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna	/	/	+ 243.500 EUR	+ 243.500 EUR
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov	/	/	/	/
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva	/	/	/	/
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1	
SKUPAJ				

OBRAZLOŽITEV:**I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu**

V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje):

- prihodkov državnega proračuna in občinskih proračunov,
- odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov,
- obveznosti za druga javnofinančna sredstva (drugi viri), ki niso načrtovana na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov.

II. Finančne posledice za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navedejo se proračunski uporabnik, ki financira projekt oziroma ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral novi projekt oziroma ukrep,
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral novi projekt oziroma ukrep, je treba izpolniti tudi točko II.b, saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oziroma veljavni projekti in ukrepi.

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja, in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

/

8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:

Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na:

- pristojnosti občin,
- delovanje občin,
- financiranje občin.

NE

Ker zakon ne bo imel nobenega vpliva na pristojnost, delovanje ali financiranje občin, gradivo ni bilo poslano združenjem občin.	
Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje: <ul style="list-style-type: none"> – Skupnosti občin Slovenije SOS: NE – Združenju občin Slovenije ZOS: NE – Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: NE 	
9. Predstavitev sodelovanja javnosti:	
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:	DA
Datum objave osnutka zakonskega predloga na spletnem portalu E-demokracija: 13. 3. 2025 Na sestanku dne 24. 1. 2025 so Ministrstvo za pravosodje, Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije in Državnotožilski svet obravnavali delovni osnutek Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu, ki ga je pripravilo Ministrstvo za pravosodje. Predstavljeni so bili razlogi za pripravo navedene novele in obravnavane posamezne konkretne vsebine. Na podlagi dogovorov z navedenega sestanka je Ministrstvo za pravosodje pripravilo delovno gradivo zakonskega predloga in ga 21. 2. 2025 posredovalo v strokovno usklajevanje Vrhovnemu državnemu tožilstvu Republike Slovenije, Državnotožilskemu svetu, Društvu državnih tožilcev Slovenije, Vrhovnemu sodišču Republike Slovenije, Sodnemu svetu, Državnemu odvetništvu Republike Slovenije, Odvetniški zbornici Slovenije in Notarski zbornici Slovenije. Pripombe so podali Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije, Državnotožilski svet in Vrhovno sodišče Republike Slovenije. Državno odvetništvo Republike Slovenije je v odgovoru podprlo predlagane rešitve, Sodni svet pa se je s predlogom zakona seznanil in nanj ni podal posebnih pripomb. Ostali naslovniki odzivov niso podali. Pripombe strokovne javnosti in opredelitev predlagatelja so podrobneje prikazani v točki 7 uvodne obrazložitve predloga zakona.	
10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	NE
Andreja Katič ministrica	
Priloge: <ul style="list-style-type: none"> – predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu, – priloga 2, – priloga 4, – MSP test. 	

Datum:
Številka:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14, 55/17 in 163/22) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne ... sprejela naslednji

SKLEP:

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu (EVA 2025-2030-0010) in ga pošlje Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo po rednem postopku.

Barbara KOLENKO HELBL
GENERALNA SEKRETARKA

Prejmejo:
– Državni zbor Republike Slovenije,
– Ministrstvo za pravosodje,
– Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo.

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DRŽAVNEM TOŽILSTVU**I. UVOD****1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJETJE PREDLOGA ZAKONA****1.1 Veljavna ureditev na področju državnega tožilstva**

Ustava Republike Slovenije¹ v drugem odstavku 135. člena določa, da ureditev in pristojnosti državnih tožilstev določa zakon. Veljavni Zakon o državnem tožilstvu² (v nadaljnjem besedilu: ZDT-1) je začel veljati 6. 8. 2011, uporabljati pa se je začel 6. 11. 2011. ZDT-1 ureja državnotožilsko službo, pristojnosti in nezdružljivost funkcije državnega tožilca, ureditev in pristojnosti državnih tožilstev, državnotožilsko in pravosodno upravo, sestavo, pristojnosti in delovanje Državnotožilskega sveta, razmerja med državnimi tožilstvi in druga vprašanja, pomembna za delo državnih tožilcev in državnih tožilstev.

ZDT-1 je bil do zdaj petkrat parcialno noveliran, in sicer v letih 2012³ (ZDT-1A), 2015⁴ (ZDT-1B), 2019⁵ (ZDT-1C), 2020⁶ (ZDT-1D) in 2021⁷ (ZDT-1E).

Eden od institutov, ki so od sprejetja ZDT-1 do zdaj ostali nespremenjeni, so državnotožilski nazivi. Po veljavni ureditvi se državnotožilska služba na državnotožilskih mestih opravlja v državnotožilskih nazivih okrajni državni tožilec, okrožni državni tožilec, višji državni tožilec, vrhovni državni tožilec oziroma na položajih okrajni državni tožilec svetnik, okrožni državni tožilec svetnik, višji državni tožilec svetnik in vrhovni državni tožilec svetnik. Z imenovanjem na državnotožilsko mesto na okrožnem državnem tožilstvu, ki se opravlja v nazivu okrajnega državnega tožilca, pridobi državni tožilec naziv okrajnega državnega tožilca. Z imenovanjem na državnotožilsko mesto na okrožnem državnem tožilstvu, ki se opravlja v nazivu okrožnega državnega tožilca, pridobi državni tožilec naziv okrožnega državnega tožilca. Z imenovanjem na državnotožilsko mesto na okrožnem ali Vrhovnem državnem tožilstvu Republike Slovenije, ki se opravlja v nazivu višjega državnega tožilca, pridobi državni tožilec naziv višjega državnega tožilca. Z imenovanjem na državnotožilsko mesto na Vrhovnem državnem tožilstvu Republike Slovenije, ki se opravlja v nazivu vrhovnega državnega tožilca, pa pridobi državni tožilec naziv vrhovnega državnega tožilca (22. člen ZDT-1).

¹ Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121,140,143, 47/13 – UZ148, 47/13 – UZ90,97,99, 75/16 – UZ70a in 92/21 – UZ62a.

² Uradni list RS, št. 58/11, 21/12 – ZDU-1F, 47/12, 15/13 – ZODPol, 47/13 – ZDU-1G, 48/13 – ZSKZDČEU-1, 19/15, 23/17 – ZSSve, 36/19, 139/20, 54/21 in 105/22 – ZZNŠPP.

³ Uradni list RS, št. 47/12.

⁴ Uradni list RS, št. 19/15.

⁵ Uradni list RS, št. 36/19.

⁶ Uradni list RS, št. 139/20.

⁷ Uradni list RS, št. 54/21.

Zakon torej jasno razlikuje med različnimi nazivi državnih tožilcev, med drugim med nazivom okrajnega državnega tožilca in okrožnega državnega tožilca. Vendar pa zakonske pristojnosti državnih tožilcev različnih nazivov niso tako strogo ločene kot njihovi nazivi, saj v nekaterih okoliščinah okrajni in okrožni državni tožilci opravljajo enake naloge. Tako npr. ZDT-1 določa izvorno pristojnost okrajnih državnih tožilcev za nastopanje pred okrajnimi sodišči, po pooblastilu pa lahko nastopajo tudi pred okrožnimi in višjimi sodišči (prvi, peti in šesti odstavek 21. člena ZDT-1). V praksi so na nekaterih oddelkih okrožnih državnih tožilstev (npr. gospodarski oddelki), kjer se večinoma obravnavajo zadeve iz okrožne pristojnosti, razporejeni okrajni državni tožilci, ki se na podlagi pooblastila vodje državnega tožilstva udeležujejo narokov za glavne obravnave na okrožnih sodiščih, medtem ko pred okrajnimi sodišči nastopajo tudi okrožni državni tožilci. Poleg tega okrajni državni tožilci opravljajo dežurno službo, v okviru katere obravnavajo vsa kazniva dejanja, o katerih so obveščeni, torej ne le zadev iz okrajne pristojnosti, temveč tudi zadeve iz okrožne pristojnosti. Zakon o kazenskem postopku⁸ (v nadaljnjem besedilu: ZKP) namreč državnim tožilcem nalaga opravo vseh zakonskih nalog, pri čemer ne razlikuje med okrajnimi in okrožnimi nazivi. Navedeno odstopa od institucionalne ureditve na sodiščih, saj so organizacija dela državnih tožilstev, delo državnih tožilcev na državnih tožilstvih in položaj državnih tožilcev v primerjavi s sodniki drugačni ter niso enaki položajem v sodstvu, kjer praviloma na okrajnih sodiščih sodijo okrajni sodniki in na okrožnih sodiščih sodniki, ki imajo najmanj naziv okrožnega sodnika.

Stroge razmejitve pristojnosti med okrajnimi in okrožnimi državnimi tožilci torej ni najti niti na zakonski ravni, še manj pa v praksi zaradi potrebe po odzivanju vodij državnih tožilstev na dinamiko pripada zadev iz okrajne in okrožne pristojnosti ob upoštevanju razpoložljivih kadrovskih virov.

1.2 Kadrovske stanje na državnih tožilstvih

Število mest državnih tožilcev in nazive, v katerih se pri posameznih državnih tožilstvih opravlja državnotožilska služba, določa Odredba o številu mest državnih tožilcev.⁹ Skupno je določenih 268 mest državnotožilskih funkcionarjev, od tega 18 vrhovnih, 37 višjih, 140 okrožnih in 73 okrajnih državnih tožilcev.

Na dan 21. 1. 2025 je v Sloveniji opravljal funkcijo 219 državnih tožilcev. Spodnja preglednica prikazuje podatke o njihovem številu po državnotožilskih nazivih:

Državno tožilstvo	Državni tožilci				
	okrajni	okrožni	višji	vrhovni	skupaj
ODT CE	6	16	4	0	26
ODT KK	3	5	4	0	12
ODT KP	1	10	3	0	14

⁸ Uradni list RS, št. 176/21 – uradno prečiščeno besedilo, 96/22 – odl. US, 2/23 – odl. US, 89/23 – odl. US in 53/24.

⁹ Uradni list RS, št. 76/11, 69/12, 52/13, 52/14, 71/15, 14/19, 102/20, 135/22, 14/23 in 30/24.

ODT KR	1	8	3	0	12
ODT LJ	14	30	8	0	52
ODT MB	6	14	8	0	28
ODT MS	2	6	2	0	10
ODT NG	0	4	4	0	8
ODT NM	3	6	2	0	11
ODT PT	2	4	3	0	9
ODT SG	0	3	2	0	5
SDT	1	9	4	0	14
VDT	0	0	2	15	17
Skupaj	39	115	49	15	218 (+1)

Vir: spletne strani državnih tožilstev

V kadrovskih načrtih državnih tožilstev in Državnotožilskega sveta je načrtovana zasedenost vseh 268 mest državnih tožilcev. Ena od težav pri zapolnjevanju državnotožilskih mest je v tem, da v razpisnih postopkih za prosta mesta okrožnih državnih tožilcev, ki jih je skoraj tretjina vseh odprtih razpisnih postopkov, praviloma kandidirajo okrajni državni tožilci, ki so velikokrat kot najboljši kandidati tudi izbrani. To pomeni, da državno tožilstvo (gledano v absolutnem številu) ne pridobi dodatnega kadra, saj je zaradi napredovanja okrajnega državnega tožilca v naziv okrožnega državnega tožilca v nadaljevanju treba razpisati še prosto mesto okrajnega državnega tožilca, kar vpliva na nenehno nižjo dejansko kadrovske zasedenost državnih tožilstev od dovoljene.

Na podlagi vsega navedenega pod točko 1 predlagatelj meni, da je smiselno uvesti eno vrsto naziva državnega tožilca na prvi stopnji, to je naziv okrožnega državnega tožilca namesto dosedanjih okrajnega in okrožnega državnega tožilca. Ta sprememba je predlagana hkrati z uvedbo enega naziva sodnika na prvi stopnji po predlogu novega Zakona o sodnikih, ki je povezana z uvedbo sodnega okrožja kot osnovne organizacijske enote na prvi stopnji po predlogu novega Zakona o sodiščih.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Predlagane rešitve so namenjene doseganju naslednjih ciljev:

- povečanje učinkovitosti organizacije dela državnih tožilstev na prvi stopnji z omogočanjem učinkovitejšega vodenja in organiziranja poslovanja državnih tožilstev,
- izenačitev obremenitve in boljša izraba kadrovskih virov državnih tožilstev,

- ustrežnejša ureditev položaja okrajnih državnih tožilcev v razmerju do okrožnih državnih tožilcev iz naslova dejansko opravljenega dela,
- lažje zapolnjevanje državnotožilskih mest in
- uskladitev s sodniško zakonodajo.

2.2 Načela

Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu ne spreminja temeljnih načel veljavnega zakona, uresničuje pa predvsem naslednja:

- načelo ustavnosti in zakonitosti,
- načelo učinkovitosti opravljanja funkcije državnega tožilca,
- načelo učinkovitega pregona kaznivih dejanj,
- načelo optimizacije poslovanja in
- načelo optimalne izrabe kadrovskih virov.

2.3 Poglavitne rešitve

2.3.1 Uvedba ene vrste naziva državnega tožilca na prvi stopnji

Najpomembnejša novost predlaganega zakona je uvedba ene vrste naziva državnega tožilca na prvi stopnji. Povezana je s predvideno spremembo organizacije sodišč v predlogu novega Zakona o sodiščih, s katero bo namesto sedanjega dvotirnega sistema prvostopenjskih sodišč, ki so organizirana kot okrajna in okrožna sodišča z različnimi pristojnostmi, vzpostavljeno sodno okrožje kot osnovna organizacijska raven sodišč na prvi stopnji. V skladu s tem se odpravljata razlikovanje med ureditvijo nastopanja državnih tožilcev pred okrajnimi sodišči in ureditvijo nastopanja državnih tožilcev pred okrožnimi sodišči. Ker okrajnih sodišč ne bo več, bodo lahko pred (vsemi) sodišči prve stopnje, ki bodo po novem okrožna sodišča, nastopali vsi državni tožilci oziroma državni tožilci katerega koli naziva. Smiselno enako se v predlogu novega Zakona o sodnikih določa en naziv sodnika na prvi stopnji.

Veljavne določbe 21. člena ZDT-1 določajo izvorno pristojnost okrajnih državnih tožilcev za nastopanje pred okrajnimi sodišči (prvi odstavek), po pooblastilu pa lahko nastopajo tudi pred okrožnimi sodišči (peti odstavek) oziroma v primerih iz šestega odstavka tega člena tudi pred višjimi sodišči. V praksi so na nekaterih oddelkih okrožnih državnih tožilstev (npr. gospodarski oddelki), kjer se večinoma obravnavajo zadeve iz okrožne pristojnosti, razporejeni okrajni državni tožilci, ki se na podlagi pooblastila vodje državnega tožilstva udeležujejo narokov za glavne obravnave na okrožnih sodiščih, medtem ko pred okrajnimi sodišči nastopajo tudi okrožni državni tožilci. Poleg tega okrajni državni tožilci opravljajo dežurno službo, v okviru katere obravnavajo vsa kazniva dejanja, o katerih so obveščeni, torej ne le zadev iz okrajne pristojnosti, temveč tudi zadeve iz okrožne pristojnosti. ZKP namreč državnim tožilcem nalaga opravo vseh zakonskih nalog, pri čemer ne razlikuje med okrajnimi in okrožnimi nazivi. Navedeno odstopa od institucionalne ureditve na sodiščih, saj so organizacija dela državnih tožilstev, delo državnih tožilcev na državnih tožilstvih in položaj državnih tožilcev v primerjavi s sodniki drugačni ter niso enaki položajem v sodstvu, kjer praviloma na okrajnih sodiščih sodijo okrajni sodniki in na okrožnih sodiščih sodniki, ki imajo najmanj naziv okrožnega sodnika.

Stroga razmejitev pristojnosti med okrajnimi in okrožnimi državnimi tožilci je tako zrelativizirana že na zakonski ravni, še bolj izrazito pa v praksi zaradi potrebe po odzivanju vodij državnih tožilstev na dinamiko pripada zadev iz okrajne in okrožne pristojnosti ob upoštevanju razpoložljivih kadrovskih virov. S predlaganimi spremembami nastopanja državnih tožilcev pred

sodišči prve stopnje se bo po mnenju predlagatelja povečala učinkovitost organizacije dela državnih tožilcev na prvi stopnji z omogočanjem učinkovitejšega vodenja in organiziranja poslovanja državnih tožilcev ter učinkovitejše izenačitve obremenitve in boljše izrabe kadrovskih virov, ustrežneje pa se bo uredil tudi položaj okrajnih državnih tožilcev v razmerju do okrožnih državnih tožilcev iz naslova dejansko opravljenega dela. Predlagana sprememba bo prispevala tudi k prožnejšemu upravljanju kadrovskih virov in skrajšanju dolgotrajnih razpisnih postopkov. Ni zanemarljivo, da v razpisnih postopkih za prosta mesta okrožnih državnih tožilcev, ki jih je skoraj tretjina vseh odprtih razpisnih postopkov, praviloma kandidirajo okrajni državni tožilci, ki so velikokrat kot najboljši kandidati tudi izbrani. To pomeni, da državno tožilstvo (gledano v absolutnem številu) ne pridobi dodatnega kadra, saj je zaradi napredovanja okrajnega državnega tožilca v naziv okrožnega državnega tožilca v nadaljevanju treba razpisati še prosto mesto okrajnega državnega tožilca, kar vpliva na nenehno nižjo dejansko kadrovske zasedenosti državnih tožilcev od dovoljene.

– Posebni pogoji za imenovanje okrožnega državnega tožilca

Posebni pogoji za imenovanje na državnotožilsko mesto, ki se opravlja v državnotožilskem nazivu okrožni državni tožilec, bo po novem vezan le na izpolnjevanje posebnega pogoja za izvolitev na sodniško mesto na okrožnem sodišču. Po predlogu novega Zakona o sodnikih, s katerim se predlaga uvedba enega naziva prvostopenjskega sodnika, to je okrožnega sodnika, bodo kot posebni pogoji za izvolitev v sodniški naziv okrožnega sodnika predpisana štiri leta delovnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu.

Enak pogoji štirih let delovnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu bo veljal tudi za imenovanje okrožnih državnih tožilcev. S tem se bo vstopni pogoji za imenovanje v naziv okrožnega državnega tožilca po predlagani ureditvi približal vstopnemu pogoju, ki po veljavni ureditvi velja za okrajnega državnega tožilca oziroma sodnika z nazivom okrajni sodnik. Po mnenju predlagatelja je predlagana sprememba na področju državnega tožilstva še posebej ustrezna, saj se okrajni državni tožilci glede obremenitev, pripada in teže reševanja zadev dejansko vedno bolj približujejo delu okrožnih državnih tožilcev.

Ustreznost pogoja štirih let delovnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu za imenovanje okrožnih državnih tožilcev potrjujejo tudi naslednja dejstva:

1. v letu 2023 je bila povprečna starost diplomantov enovitega magistrskega študija 26,3 leta oziroma diplomantov magistrskega študija 2. bolonjske stopnje po končani 1. bolonjski stopnji 29,2 leta.¹⁰ Pripravnštvo za pristop k pravniškemu državnemu izpitu traja dve leti (2. člen Zakona o pravniškem državnem izpitu;¹¹ v nadaljnjem besedilu: ZPDI). Navedeno pomeni, da lahko kandidat za državnega tožilca formalne pogoje glede izobrazbe in delovnih izkušenj po veljavni zakonodaji za okrajno stopnjo izpolni najprej pri 31 letih, za okrožno pa pri 34 letih;

2. državno tožilstvo opozarja, da bo tudi v prihodnje upokojevanje državnih tožilcev zelo vplivalo na zmanjšanje števila zasedenih državnotožilskih mest, ki jih bo treba zapolniti z novim kadrom. Dne 31. decembra 2023 je bilo deset državnih tožilcev, ki so bili stari od 65 do 70 let, kar pomeni, da verjetno že izpolnjujejo pogoje za upokožitev in bodo zagotovo vsi zapustili tožilstvo službo v naslednjih petih letih, ko bodo dopolnili starost, ki jo ZDT-1 predvideva za upokožitev (70 let). Dne

¹⁰ Statistični urad RS, 2023:

<https://www.stat.si/StatWeb/news/Index/12873>.

¹¹ Uradni list RS, št. 83/03 – uradno prečiščeno besedilo, 111/07, 40/12 – ZUJF in 36/19 – ZOdv-F.

31. decembra 2023 je bilo kar 57 državnih tožilcev starih od 55 do 65 let. Če upoštevamo trend, da se jih le dobrih pet odstotkov upokoji nad 65. letom starosti, bodo le trije državni tožilci iz te skupine po desetih letih še vedno na tožilstvu, drugih 54 državnih tožilcev iz te skupine pa se bo upokojilo v desetih letih;¹²

3. povprečna starost na novo imenovanih državnih tožilcev, torej državnih tožilcev, ki pred tem še niso bili imenovani na državnotožilsko mesto, je v letu 2022 znašala 39,5 leta, v letu 2023 43 let in v letu 2024 40,5 leta.

– Prevedba državnotožilskega naziva okrajni državni tožilec v državnotožilski naziv okrožni državni tožilec

Zaradi uvedbe ene vrste naziva državnega tožilca na prvi stopnji bodo vsi sedanji okrajni državni tožilci z dnem začetka uporabe predloga zakona na podlagi prevedbe pridobili državnotožilski naziv okrožni državni tožilec. Gre za *ex lege* napredovanje v višji državnotožilski naziv. Temu ustrezno se mora odraziti tudi plačilo za delo, saj je pravica do plače temeljna pravica državnega tožilca.

Plačne razrede, ki so del plačne lestvice, ki ima vrednost izraženo v nominalnem znesku, za vse zaposlene v javnem sektorju določa Zakon o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju¹³ (v nadaljnjem besedilu: ZSTSPJS). Plačne razrede funkcij v drugih državnih organih, med katere spadajo tudi državna tožilstva, določa Priloga 2 tega zakona. Znotraj razpona plačnih razredov za posamezni državnotožilski naziv so za državnotožilski naziv okrajni državni tožilec določeni plačni razredi od 49. do 53., za državnotožilski naziv okrožni državni tožilec plačni razredi od 52. do 55., za državnotožilski položaj okrožni državni tožilec svetnik pa 56. plačni razred. Ta ureditev je na podlagi prvega odstavka 49. člena ZDT-1, ki plačo državnega tožilca izenačuje s plačo sodnika ustreznega naziva oziroma položaja, enaka kot za sodnike.¹⁴

Okrajni državni tožilci, ki bodo na dan pred dnem začetka uporabe predloga zakona državnotožilsko funkcijo opravljali v državnotožilskem nazivu okrajni državni tožilec in bodo uvrščeni v nižji plačni razred kot ga Priloga 2 ZSTSPJS določa za izhodiščni plačni razred državnotožilskega naziva okrožni državni tožilec, bodo po predlagani prehodni določbi dobili državnotožilski naziv okrožni državni tožilec in bodo uvrščeni v 52. plačni razred (izhodiščni plačni razred za okrožnega državnega tožilca). Okrajni državni tožilci, ki bodo na dan pred dnem začetka uporabe predloga zakona že uvrščeni 52., 53. ali 54. plačni razred (okrajni državni tožilec svetnik), pa bodo dobili državnotožilski naziv okrožni državni tožilec in ohranili enak plačni razred, kot so ga imeli pred začetkom uporabe predloga zakona.

2.3.2 Uvedba psihološke pomoči

¹² Skupno poročilo o delu državnih tožilstev za leto 2023:

<https://www.dt-rs.si/files/documents/Skupno%20letno%20poroc%CC%8Cilo%20za%202023.pdf>, str. 209.

¹³ Uradni list RS, št. 95/24.

¹⁴ Ta ureditev sledi prvemu odstavku 46. člena Zakona o sodniški službi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 91/09, 33/11, 46/13, 63/13, 69/13 – popr., 95/14 – ZUPPJS15, 17/15, 23/17, 36/19 – ZDT-1C, 34/23 – odl. US in 76/23; v nadaljnjem besedilu: ZSS), ki določa število plačnih razredov za posamezni sodniški naziv. V okviru razponov, ki jih zdaj ureja ZSTSPJS, lahko okrajni sodniki napredujejo za največ štiri in okrožni sodniki za največ tri plačne razrede. S pridobitvijo položaja svetnik pa se sodnik uvrsti za en plačni razred višje od najvišjega plačnega razreda posameznega sodniškega naziva (prvi in tretji odstavek 46. člena ZSS).

Tudi državni tožilci in državnotožilske osebe so lahko izpostavljeni stresnim okoliščinam, zato se predlaga razširitev zakonodajnega okvirja nudenja psihološke pomoči in podpore. Psihološka pomoč in podpora sta že urejeni za zaposlene v policiji v 65. členu Zakona o organiziranosti in delu v policiji¹⁵ in za vojake v 79. členu Zakona o službi v Slovenski vojski.¹⁶ Psihološka oskrba je namreč potrebna tako v policijskem kot v vojaškem poklicu, saj sta oba poklica posebej izpostavljena psihičnim obremenitvam in stresnim okoliščinam.

S predlogom zakona se določa zakonska podlaga za zagotavljanje strokovne psihološke pomoči in psihološke podpore državnim tožilcem in državnotožilskemu osebju, kadar pride do hujših psihičnih obremenitev pri opravljanju državnotožilske službe oziroma dela državnotožilskega osebja ali s tem povezanih dogodkov (npr. grožnje, delo z rizičnimi skupinami, čezmerne obremenitve pri delu, trpinčenje na delovnem mestu, naravne in druge nesreče, osebne stiske zaradi hude telesne poškodbe in bolezni). Izvajali jo bodo ustrezno usposobljeni psihologi ali specialisti klinične psihologije. Vrste in način izvajanja strokovne psihološke pomoči in psihološke podpore bo določil interni akt generalnega državnega tožilca.

Na enak način je predvideno zagotavljanje psihološke pomoči in psihološke podpore sodnikom in sodnemu osebju v predlogu novega Zakona o sodiščih.

2.3.3 Sprememba jezikovnega pogoja za imenovanje evropskega tožilca in evropskega delegiranega tožilca

V zvezi s pogoji za imenovanje evropskega tožilca in evropskega delegiranega tožilca se predlaga znižanje najnižje zahtevane ravni znanja delovnega jezika Evropskega javnega tožilstva (v nadaljnjem besedilu: EJT) s C1 na B2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira. Z navedeno spremembo se jezikovni pogoj usklajuje s primerljivo ureditvijo na ravni Evropske unije. Uredba Sveta št. 31 (EGS), 11 (ESAE) o določitvi kadrovske predpise za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za atomsko energijo¹⁷ namreč v točki f) 28. člena kot enega izmed pogojev za imenovanje uradnika določa predložitev dokazil o temeljitem znanju enega od jezikov Evropske unije in o zadovoljivem znanju drugega jezika Evropske unije v obsegu, ki omogoča opravljanje dela. V zvezi s tem so v Evropskem uradu za izbor osebja (EPSO) pojasnili, da temeljito znanje enega od uradnih jezikov Evropske unije, ki je lahko materni jezik, pomeni stopnjo C1, zadovoljivo znanje drugega uradnega jezika Evropske unije pa pomeni stopnjo B2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira.¹⁸

Sklep kolegija Evropskega javnega tožilstva št. 001/2020 z dne 29. septembra 2020 o določitvi pravil o pogojih za zaposlitev evropskih delegiranih tožilcev¹⁹ v 3. členu še posebej določa, da se evropski delegirani tožilci zaposlijo pod pogojem, da imajo zadovoljivo znanje delovnega jezika za operativne in upravne dejavnosti EJT, določenega v skladu s členom 107(2) uredbe o EJT. Za evropskega delegiranega tožilca se torej izrecno zahteva raven znanja tujega jezika najmanj na stopnji B2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira.

¹⁵ Uradni list RS, št. 15/13, 11/14, 86/15, 77/16, 77/17, 36/19, 66/19 – ZDZ, 200/20, 172/21, 105/22 – ZZNŠPP in 141/22.

¹⁶ Uradni list RS, št. 68/07, 58/08 – ZSPJS-I, 121/21 in 40/23.

¹⁷ UL 45, 14.6.1962, str. 1385/62.

¹⁸ [Upravičenost | EU Careers](#)

¹⁹ [EPPO Generic](#)

Po mnenju predlagatelja je smiselno, da je tako za evropskega tožilca kot za evropskega delegiranega tožilca predpisan enak jezikovni pogoj – to izhaja tudi iz zgoraj navedene uredbe, ki za vse uradnike institucij Evropske unije predpisuje enake jezikovne pogoje.

2.3.4 Uskladitev s sodniško zakonodajo na področju napredovanj in dopustov

Napredovanje državnih tožilcev se usklajuje s spremembami glede napredovanja sodnikov po predlogu novega Zakona o sodnikih. Tako bo po predlagani ureditvi napredovanje zajemalo napredovanje okrožnih in višjih državnih tožilcev v plačnih razredih, napredovanje na položaj svetnika, napredovanje okrožnega državnega tožilca v naziv višjega državnega tožilca na istem državnotožilskem mestu in napredovanje na višje državnotožilsko mesto, ne bo pa več možnosti napredovanja na podlagi ocene v državnotožilski naziv vrhovnega državnega tožilca.

Glede na to, da je pravica državnega tožilca do dopusta skoraj v celoti urejena enako kot pravica sodnika do dopusta, ter da se na splošno glede pravic in dolžnosti državnega tožilca v zvezi z državnotožilsko službo, ki niso urejene z ZDT-1, smiselno uporabljajo določbe zakona, ki velja za sodnike (drugi odstavek 4. člena ZDT-1), se predlaga navezava ureditve pravice državnega tožilca do dopusta na ureditev sodnikove istovrstne pravice. Na ta način bo v primeru sprememb ureditve sodnikove pravice do dopusta odpadla potreba po hkratni spremembi 57. člena ZDT-1, ki trenutno natančno ureja pravico državnega tožilca do dopusta.

2.3.5 Ustreznejše zapolnjevanje državnotožilskih mest na Specializiranem državnem tožilstvu

Veljavna ureditev, po kateri se na Specializirano državno tožilstvo (v nadaljnjem besedilu: SDT) dodeli najmanj po en državni tožilec iz vsakega okrožnega državnega tožilstva, matičnim okrožnim državnim tožilstvom otežuje delo, zato se predlaga njeno črtanje.

Po drugi strani se omogoča večja prožnost državnih tožilcev, imenovanih na SDT, saj bodo ti delo lahko opravljali tudi na sedežu drugega državnega tožilstva. To bo pripomoglo k večjemu zanimanju najbolj usposobljenih državnih tožilcev iz drugih krajev zunaj sedeža SDT, ki se zdaj zaradi oddaljenosti za delo na SDT ne odločajo.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNOFINANČNA SREDSTVA

Ocena finančnih posledic predloga zakona je povezana predvsem s prevedbo in uvrstitvijo sedanjih okrajnih državnih tožilcev v plačne razrede, ki jih Priloga 2 ZSTSPJS določa za funkcije okrožnih državnih tožilcev. Ocena je narejena ob upoštevanju kadrovskih podatkov na dan 1. 1. 2025 – na ta dan je bilo 36 okrajnih državnih tožilcev, ki so bili uvrščeni v 49. do vključno 51. plačni razred in bi posledično s prevedbo napredovali v plačnem razredu.

	ZSTSPJS	PREVEDBA po predlogu zakona s 1. 1. 2027	Število državnih tožilcev v posameznih plačnih razredih
--	---------	--	---

			na dan 1. 1. 2025
okrajni državni tožilec	49	52	31
okrajni državni tožilec	50	52	5
okrajni državni tožilec	51	52	0

Predlagana prevedba okrajnih državnih tožilcev v okrožne državne tožilce bo imela finančne posledice v višini predvidoma 223.504,55 evra (bruto bruto letne finančne posledice).

Finančne posledice bodo nastale tudi v povezavi z zagotavljanjem psihološke pomoči in psihološke podpore državnim tožilcem in državnotožilskemu osebju. Predvidoma se bo vsaj na začetku zagotavljala z zunanjim izvajalcem in bo znašala približno 20.000 evrov letno. Navedena ocena je podana sorazmerno z višino zneska, ki je za tovrstno pomoč na področju sodstva predviden v predlogu novega Zakona o sodiščih (v predlogu novega Zakona o sodiščih je v ta namen predvidenih 150.472,80 evra letno; število sodnikov in sodnega osebja skupaj je približno osemkrat večje od števila državnih tožilcev in državnotožilskega osebja skupaj).

Skupna ocena finančnih posledic predloga zakona znaša 243.500 evrov letno.

Predlog zakona nima finančnih posledic za druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona se začne uporabljati 1. 1. 2027, zato finančnih posledic v sprejetem proračunu oziroma rebalansu sprejetega proračuna še ni mogoče predvideti. Finančne posledice bodo nastopile v letu 2027. Navedeno bo treba upoštevati na proračunski postavki za plače Vrhovnega državnega tožilstva Republike Slovenije.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

5.1 Evropska unija – jezikovni pogoj za zaposlitev uradnikov in drugih zaposlenih v institucijah Evropske unije

Uredba Sveta št. 31 (EGS), 11 (ESAE) o določitvi kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za atomsko energijo²⁰ v točki f) 28. člena kot enega izmed pogojev za imenovanje uradnika določa predložitev dokazil o temeljitem znanju enega od jezikov Evropske unije in o zadovoljivem znanju drugega jezika Evropske unije v obsegu, ki omogoča opravljanje dela. V zvezi s tem je Evropski urad za izbor osebja (EPSO) pojasnil, da temeljito znanje enega od uradnih jezikov Evropske

²⁰ UL 45, 14.6.1962, str. 1385/62.

unije, ki je lahko materni jezik, pomeni stopnjo C1, zadovoljivo znanje drugega uradnega jezika Evropske unije pa pomeni stopnjo B2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira.²¹

Sklep kolegija Evropskega javnega tožilstva 001/2020 z dne 29. septembra 2020 o določitvi pravil o pogojih za zaposlitev evropskih delegiranih tožilcev²² v 3. členu določa, da se evropski delegirani tožilci zaposlijo pod pogojem, da imajo zadovoljivo znanje delovnega jezika za operativne in upravne dejavnosti EJT, določenega v skladu s členom 107(2) uredbe o EJT. Ob upoštevanju pojasnil Evropskega urada za izbor osebja (EPSO) tudi ta akt zahteva raven znanja tujega jezika najmanj na stopnji B2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira.

ZDT-1 se s predlogom zakona formalno ne usklajuje s pravom Evropske unije. Kljub temu je v predlogu zakona upoštevana zgoraj navedena ureditev Evropske unije glede jezikovnega pogoja za zaposlitev uradnikov in drugih zaposlenih v institucijah Evropske unije in se v skladu s tem predlaga znižanje zahtevane ravni znanja delovnega jezika EJT s sedanje stopnje C1 na stopnjo B2.

5.2 Prikaz ureditve v drugih državah članicah Evropske unije

5.2.1 AVSTRIJA

Državna tožilstva so posebni pravosodni organi, ločeni od sodišč. So hierarhično organizirani in jih zavezujejo navodila višjih državnih tožilstev in nazadnje zveznega ministra za pravosodje. Eden od razlogov za takšno ureditev je v tem, da v nasprotju s sodnimi odločbami njihovih odločitev ni mogoče izpodbijati s pritožbo.

Področje državnih tožilstev ureja Zakon o državnem tožilstvu (*Staatsanwaltschaftsgesetz – StAG*).²³ Organizacijske ravni državnih tožilstev v bistvenem ustrezajo ravnem organizacije sodišč.²⁴ Tako na sedežu vsakega deželnega sodišča, pristojnega za kazenske zadeve, deluje državno tožilstvo (*Staatsanwaltschaft*), na sedežu vsakega višjega deželnega sodišča deluje višje državno tožilstvo (*Oberstaatsanwaltschaft*), pri vrhovnem sodišču pa je generalno državno tožilstvo (*Generalprokuratur*) (2. člen StAG). Državna tožilstva na sedežih deželnih sodišč so pristojna tudi za zastopanje obtožnic pred okrožnimi sodišči s področja zadevnega deželnega sodišča (4. člen StAG). V skladu s tem je v Avstriji 16 državnih tožilstev, štiri višja državna tožilstva in generalno državno tožilstvo, poleg tega je vzpostavljeno tudi državno tožilstvo za boj proti gospodarskemu kriminalu in korupciji (*Wirtschafts- und Korruptionsstaatsanwaltschaft*), pristojno za celotno Avstrijo.

Izobraževanje državnih tožilcev poteka enako kot izobraževanje poklicnih sodnikov rednih sodišč. Za državnega tožilca so lahko imenovane samo osebe, ki izpolnjujejo tudi pogoje za imenovanje na položaj sodnika – po zaključku študija prava vsaj štiri leta pravnih izkušenj in uspešno opravljen sodniški izpit.

²¹ [Upravičenost | EU Careers](#)

²² [EPPO Generic](#)

²³ Avstrijski Zakon o državnem tožilstvu je dostopen na spletni strani:

[RIS - Staatsanwaltschaftsgesetz - Bundesrecht konsolidiert, Fassung vom 14.02.2025](#)

²⁴ Redno sodstvo je organizirano štiristopenjsko: 116 okrožnih sodišč (*Bezirksgericht*), 20 deželnih sodišč (*Landesgericht*), štiri višja deželna sodišča (*Oberlandesgericht*) in vrhovno sodišče (*der Oberste Gerichtshof*).

Pred okrožnimi sodišči lahko zastopajo obtožnice tudi uradniki s posebnim strokovnim znanjem (*Bezirksanwalt*). Ti uradniki ne potrebujejo univerzitetne diplome. Njihovo delo poteka pod nadzorom in vodstvom državnih tožilcev (4. člen StAG).

Disciplinska, kazenskopravna in civilnopravna odgovornost državnih tožilcev je urejena enako kot pri sodnikih rednih sodišč.

5.2.2 NEMČIJA

Državna tožilstva so organi, ki ne spadajo niti med sodne niti med upravne organe. Kot del pravosodja so samostojen organ pregona, hkrati pa so podrejena pristojnemu pravosodnemu ministrstvu, ki jim lahko daje navodila in opravlja nadzor nad njimi.

V Nemčiji ni posebnega zakona o tožilstvu, temveč je organizacija državnih tožilcev urejena v okviru Zakona o sodiščih (*Gerichtsverfassungsgesetz – GVG*).²⁵ Po določbi 141. člena GVG naj bi bilo državno tožilstvo organizirano pri vsakem sodišču. V praksi ima državno tožilstvo urade na zveznem vrhovnem sodišču (*Bundesgerichtshof*) ter na vsakem višjem deželnem sodišču (*Oberlandesgericht*) in deželnem sodišču (*Landgericht*), s tem da so državna tožilstva pri deželnih sodiščih pristojna tudi za okrajna sodišča (*Amtsgericht*) s področja zadevnega deželnega sodišča.²⁶

Nemčija ima zvezni sistem, zato je treba razlikovati med pristojnostmi zvezne vlade in pristojnostmi zveznih dežel.

Državna tožilstva zveznih dežel so pristojna za pregon vseh kaznivih dejanj, razen tistih, ki jih preganja generalni zvezni tožilec pri zveznem vrhovnem sodišču (*Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof*). Generalni zvezni tožilec pri zveznem vrhovnem sodišču in državna tožilstva zveznih dežel so ločeni in delujejo na različnih ravneh. Med zveznim državnim tožilstvom in deželnimi državnimi tožilstvi ni hierarhične povezave. Kljub temu lahko generalni zvezni tožilec pri zveznem vrhovnem sodišču zadeve iz svoje pristojnosti v izjemnih primerih prenese na deželna državna tožilstva ali prevzame zadeve iz njihove pristojnosti.

Vsaka od 16 zveznih dežel ima svoja državna tožilstva. Notranja organizacija državnih tožilcev je v vsaki posamezni zvezni deželi določena z uredbo o organizaciji in delovanju državnih tožilcev (*Anordnung über die Organisation und den Dienstbetrieb der Staatsanwaltschaften – OrgStA*), pri čemer uredbe to področje urejajo bolj ali manj enako.

Državna tožilstva v posamezni zvezni deželi so hierarhično organizirana. Pri višjih deželnih sodiščih so organizirana generalna državna tožilstva (*Generalstaatsanwaltschaft*), ki jih vodijo generalni državni tožilci. Državno tožilstvo pri deželnem sodišču vodi vodja (*Leitender Oberstaatsanwalt*), ki je podrejen pristojnemu generalnemu državnemu tožilcu pri višjem deželnem sodišču, ta pa odgovarja deželnemu ministrstvu za pravosodje. Državna tožilstva pri deželnih sodiščih so organizirana v oddelke s 4–5 državnimi tožilci in z enim ali več pravniki.

²⁵ Nemški Zakon o sodiščih je dostopen na spletni strani:

[GVG - Gerichtsverfassungsgesetz.](#)

²⁶ V Nemčiji je poleg zveznega vrhovnega sodišča 24 višjih deželnih sodišč, 115 deželnih sodišč in 638 okrajnih sodišč.

Oddelke vodijo t. i. višji državni tožilci (*Oberstaatsanwalt*). Oddelki se lahko združijo v glavne oddelke (*Hauptabteilung*).

V skladu z določbami 142. člena GVG državnotožilsko službo pri zveznem vrhovnem sodišču opravljajo generalni zvezni tožilec in zvezni tožilci. Pri višjih deželnih sodiščih in deželnih sodiščih nastopajo državni tožilci, pri okrajnih sodiščih pa državni tožilci in pravniki, ki niso državni tožilci (*Amtsanwalt*). Ti pravniki prevzemajo del nalog državnih tožilcev in so večinoma pristojni za vodenje preiskave, vložitev obtožnice in nastopanje v postopkih pred sodnikom v zadevah, kjer gre za lažja ali srednje težka kazniva dejanja, kot so tatvine, telesne poškodbe, goljufije, kazniva dejanja zoper varnost javnega prometa ipd.

Glede položaja oziroma statusa državnih tožilcev se uporabljajo tudi številni drugi predpisi, npr. Zakon o sodnikih in deželni predpisi, ki veljajo za uradnike.

5.2.3 HRVAŠKA

Po določbah 121.a člena Ustave Republike Hrvaške²⁷ je državno tožilstvo samostojen in neodvisen pravosodni organ, ki je pooblaščen in dolžan ukrepati proti storilcem kaznivih dejanj, sprožati sodne postopke za zaščito premoženja Republike Hrvaške in vlagati pravna sredstva za varstvo ustave in pravic. Ustanavljanje, organizacijo, naloge in pristojnosti državnega tožilstva določa zakon.

Po Zakonu o državnem tožilstvu (*Zakon o državnom odvjetništvu*)²⁸ je državno tožilstvo hierarhično organizirano, vodi ga generalni državni tožilec Republike Hrvaške. Generalni državni tožilec je odgovoren za delo celotnega državnega tožilstva, vodi državno tožilstvo in ga zastopa. Poleg tega opravlja tudi naloge iz pristojnosti Državnega tožilstva Republike Hrvaške in vodi Državno tožilstvo Republike Hrvaške.

V praksi je državno tožilstvo organizirano na naslednji način:

- 26 občinskih državnih tožilcev,
- 15 županijskih državnih tožilcev,
- Urad za preprečevanje korupcije in organiziranega kriminala (*Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta – USKOK*),
- Državno tožilstvo Republike Hrvaške.

Stvarna in krajevna pristojnost posameznega državnega tožilstva se določi v skladu z določbami zakona, ki določa pristojnost sodišč, pred katerimi državno tožilstvo opravlja svoje naloge, razen če je v Zakonu o državnem tožilstvu drugače določeno. Občinska državna tožilstva so podrejena županijskim državnim tožilstvom, županijska državna tožilstva in posebna državna tožilstva pa so podrejena Državnemu tožilstvu Republike Hrvaške. Glede na takšno strukturo državnega tožilstva lahko višji državni tožilec nižjemu državnemu tožilcu daje obvezna navodila za delo, kadar je to potrebno za zakonito in enotno opravljanje funkcije, po potrebi pa se lahko ta navodila nanašajo tudi na postopek v posamezni zadevi.

Kdor izpolnjuje splošne in posebne pogoje za imenovanje za namestnika generalnega državnega tožilca Republike Hrvaške, je lahko imenovan za generalnega državnega tožilca Republike Hrvaške.

²⁷ Narodne novine broj 56/90, 135/97, 8/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 5/14.

²⁸ Narodne novine broj 67/18, 21/22.

Županijski državni tožilci (*županijski državni odvetnici*) so imenovani izmed državnih tožilcev, namestnikov generalnega državnega tožilca, namestnikov v specializiranih državnih tožilstvih in namestnikov županijskih državnih tožilcev, ki že vsaj dve leti opravljajo naloge namestnika županijskega državnega tožilca. Županijske državne tožilce za štiriletni mandat imenuje državnotožilski svet (*Državnoodvetniško vijeće*), in sicer na predlog generalnega državnega tožilca Republike Hrvaške in na podlagi mnenja kolegija generalnega državnega tožilstva Republike Hrvaške (*Kolegij Državnog odvetništva Republike Hrvatske*).

Občinski državni tožilci (*općinski državni odvetnici*) so imenovani izmed državnih tožilcev in namestnikov državnih tožilcev. Svet jih imenuje za obdobje štirih let, in sicer na predlog generalnega državnega tožilca Republike Hrvaške ter mnenja kolegija županijskega državnega tožilstva in županijskega državnega tožilca.

Pri posameznem tožilstvu se imenuje eden ali več namestnikov državnega tožilca, ki naloge opravljajo za nedoločen čas. Za namestnika državnega tožilca je lahko imenovan hrvaški državljan, ki je opravil državni pravosodni izpit in izpolnjuje posebne pogoje iz Zakona o državnotožilskem svetu (*Zakon o državnodvetničkom vijeću*). Kdor je diplomiral na državni šoli za pravosodne uradnike, je lahko imenovan za namestnika občinskega državnega tožilca. Kdor je že vsaj deset let opravljal delo v pravosodju, pa je lahko imenovan za namestnika županijskega državnega tožilca.

5.2.4 ITALIJA

Tožilstvo kot del pravosodja je v Italijanski republiki neodvisno. To izhaja iz Ustave Italijanske republike,²⁹ ki v 107. členu določa, da tožilcu pripadajo enaka zakonsko določena jamstva, kot so predvidena za sodstvo, v 108. členu ustave je določena neodvisnost posameznih sodnikov in tožilcev, v 112. členu ustave pa je določeno načelo obveznega pregona kaznivih dejanj: ko je pristojni državni tožilec obveščen o kaznivem dejanju, mora skupaj s sodno policijo (*Polizia giudiziaria*) opraviti predhodne preiskave in predložiti njihove rezultate skupaj z ustreznimi predlogi sodniku v oceno. Obveznost uvedbe kazenskega postopka prispeva k zagotavljanju neodvisnosti tožilstva pri opravljanju njegovega dela in enakosti vseh ljudi pred zakonom.

Tako sodniško kot tudi tožilsko funkcijo označuje izraz »Magistratura«, za tožilsko funkcijo pa se uporablja še označba »Pubblico ministero«. Pravosodje vodi Visoki pravosodni svet (*Consiglio superiore della magistratura – CSM*), na čelu katerega je predsednik republike.

To pomeni, da je tožilstvo neodvisno tudi od izvršilne veje oblasti. Nanj nima nobenega vpliva niti pravosodno ministrstvo niti parlament, vendar pa lahko ta od tožilstva v obliki pisnih vprašanj zahteva informacije v posameznih primerih.

V sistemu italijanskih tožilstev ni hierarhične organizacije na državni ravni in tožilska funkcija ni centralizirana, ampak je del rednega sodstva. Tak sistem zagotavlja, da se izvršilna oblast ne vmešava v delo tožilstva in da so vsi državljani enako obravnavani. Tožilci niso odvisni od drugih organizacij ali teles, ampak so, enako kot sodniki, zavezani samo zakonu. V skladu s 105. členom ustave jih imenuje CSM, ki je ustavno določeni organ pravosodne samouprave.

²⁹ Ustava Italijanske republike je dostopna na spletni strani: [COSTITUZIONE - Normattiva.](#)

Tožilstva so organizirana tako, da so tožilski uradi (*Procura della Repubblica*) priključeni k vsem prvostopenjskim sodiščem (*Tribunali ordinari*) in sodiščem za mladoletnike (*Tribunali per i minorenni*), krajevno pristojni tožilski uradi prvostopenjskih sodišč pa pokrivajo tudi postopke pred mirovnim sodnikom (*Giudice di pace*). V vsakem tožilskem uradu je tožilec – vodja (*Procuratore della Repubblica*), ki organizira delo urada in dodeljuje posamezne zadeve tožilcem namestnikom (*Sostituti Procuratori della Repubblica*), poleg tega lahko tudi sam opravlja tožilsko funkcijo. Pri pritožbenih/apelacijskih sodiščih (*Corte d'Appello*) in pri vrhovnem kasacijskem sodišču se tožilski uradi imenujejo *Procura generale della Repubblica*, vsakega vodi generalni tožilec (*Procuratore generale della Repubblica*), namestniki pa so *sostituti procuratori generali della Repubblica*. V tožilskem uradu pri vrhovnem kasacijskem sodišču je najpomembnejši funkcionar vodja urada (*Procuratore generale capo*), ki ima namestnika (*Procuratore generale aggiunto*), na katerega vodja prenese nekatere funkcije.

Tožilci imajo, tako kot sodniki, trajni mandat, kar izhaja iz 107. člena ustave. Vendar pa je nacionalni tožilec za borbo proti mafiji (*Procuratore nazionale antimafia*) imenovan za določen čas, in sicer za štiri leta z možnostjo enkratnega ponovnega imenovanja.

Plače tožilcev se, enako kot plače sodnikov, določajo po posebnih pravilih in ne po splošnih pravilih, ki veljajo za državne uradnike.

5.2.5 ESTONIJA³⁰

Tožilstvo je državni organ, za katerega je pristojno ministrstvo za pravosodje (vladna agencija v okviru ministrstva za pravosodje). Sestavljata ga dve ravni: urad generalnega tožilca (kot nadrejeno tožilstvo) in pet okrožnih tožilstev.

Urad generalnega tožilca je pristojen za celotno Estonijo, območja pristojnosti okrožnih tožilstev pa ustrezajo območjem pristojnosti policijskih prefektur. Vodja državnega tožilstva je generalni tožilec, ki ga na to funkcijo za pet let imenuje estonska vlada na predlog ministra za pravosodje ob upoštevanju mnenja odbora za pravne zadeve estonskega parlamenta. Generalni tožilec vsako leto med spomladanskim zasedanjem parlamenta njegovemu ustavnemu odboru predloži pregled izvajanja nalog, ki so tožilstvu naložene z zakonom, v predhodnem koledarskem letu.

Vodje okrožnih tožilstev so glavni tožilci, ki jih na to funkcijo za pet let imenuje minister za pravosodje na predlog generalnega tožilca.

Skupaj je v Estoniji osem vrst tožilcev: generalni tožilec, glavni tožilci, državni tožilci in tožilci pomočniki v uradu generalnega tožilca ter glavni tožilci, višji tožilci, posebni tožilci, okrožni tožilci in tožilci pomočniki na okrožnih tožilstvih.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

³⁰ Povzeto po spletnih straneh:

[Evropski portal e-pravosodje - Vrste pravniških poklicev](#)
[Avaleht | Prokuratuur](#)

Z omogočanjem učinkovitejšega vodenja in organiziranja poslovanja državnih tožilstev ter učinkovitejše izenačitve obremenitve in boljše izrabe kadrovskih virov se bo povečala učinkovitost dela državnih tožilstev.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne bo imel tovrstnih posledic.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki:

Predlog zakona ne bo imel posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo:

Predlog zakona ne bo imel posledic za gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic za socialno področje:

Predlog zakona ne bo imel posledic za socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja:

Predlog zakona ne bo imel posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja:

Predlog zakona ne bo imel posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

a) Predstavitev sprejetega zakona:

Vlada oziroma resorno ministrstvo bo predstavilo zakon širši javnosti z objavo na svetovnem spletu, posebna predstavitev sprejetega zakona ni predvidena.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega zakona:

Izvajanje sprejetega zakona bodo spremljali Ministrstvo za pravosodje v okviru svojih pristojnosti, Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije v okviru pristojnosti državnotožilske uprave ter Državnotožilski svet v okviru pristojnosti državnotožilske samouprave. Poleg tega bodo vsi organi izvajanje sprejetega zakona spremljali z zbiranjem oziroma pregledom statističnih podatkov.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

/

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

Na sestanku 24. 1. 2025 so Ministrstvo za pravosodje, Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije in Državnotožilski svet obravnavali delovni osnutek Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu, ki ga je pripravilo Ministrstvo za pravosodje. Predstavljeni so bili razlogi za pripravo navedene novele in obravnavane posamezne vsebine.

Na podlagi dogovorov z navedenega sestanka je Ministrstvo za pravosodje pripravilo delovno

gradivo zakonskega predloga in ga 21. 2. 2025 poslalo v strokovno usklajevanje Vrhovnemu državnemu tožilstvu Republike Slovenije, Državnotožilskemu svetu, Društvu državnih tožilcev Slovenije, Vrhovnemu sodišču Republike Slovenije, Sodnemu svetu, Državnemu odvetništvu Republike Slovenije, Odvetniški zbornici Slovenije in Notarski zbornici Slovenije. Pripombe so podali Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije, Državnotožilski svet in Vrhovno sodišče Republike Slovenije. Državno odvetništvo Republike Slovenije je v odgovoru podprlo predlagane rešitve, Sodni svet pa se je s predlogom zakona seznanil in nanj ni podal posebnih pripomb. Ostali naslovniki odzivov niso podali.

V nadaljevanju so prikazane pripombe strokovne javnosti in opredelitev predlagatelja po posameznih členih predloga zakona.

K 20. členu (189. člen ZDT-1)

Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije

Predlaga, da se prvi odstavek 189. člena ZDT-1, ki ureja pristojnost zunanjega oddelka okrožnega državnega tožilstva, spremeni tako, da se glasi: »(1) Zunanji oddelek okrožnega državnega tožilstva je notranja organizacijska enota okrožnega državnega tožilstva, ki praviloma opravlja funkcije okrožnega državnega tožilstva izven kraja sedeža okrožnega državnega tožilstva.«.

Po mnenju predlagatelja je ustrežnejše, da se funkcije zunanjega oddelka okrožnega državnega tožilstva omejijo na določeno območje delovanja okrožnega državnega tožilstva zunaj kraja sedeža okrožnega državnega tožilstva. Tako iz poimenovanja tega oddelka kot zunanjega oddelka (okrožnega državnega tožilstva) in tudi iz veljavne ureditve po Odredbi o ustanovitvi zunanjih oddelkov okrožnih državnih tožilstev³¹ izhaja, da gre za oddelke, ki delujejo zunaj sedežev zadevnih okrožnih državnih tožilstev, zato se takšna ureditev predlaga tudi v prihodnje. Hkrati bo moralo biti območje delovanja zunanjega oddelka izrecno določeno. V ta namen bo ustrezno spremenjena Odredba o ustanovitvi zunanjih oddelkov okrožnih državnih tožilstev.

K 21. členu (193. člen ZDT-1)

Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije

Predlaga, da se omogoči večja prožnost imenovanih tožilcev na Specializiranem državnem tožilstvu (v nadaljnjem besedilu: SDT), in sicer tako, da bodo lahko delo opravljali tudi na sedežu drugega državnega tožilstva, kar bi lahko pripomoglo k večjemu zanimanju najbolj usposobljenih državnih tožilcev iz drugih krajev zunaj sedeža SDT, ki se zdaj zaradi oddaljenosti za delo na SDT ne odločajo. Predlaga tudi, da se v prehodnih določbah določi, da se ta sprememba začne uporabljati z dnem začetka veljavnosti zakona.

Predlog je v celoti upoštevan.

K 22. členu (196. člen ZDT-1)

Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije

Opozarja, da je treba z vidika konsistentnosti zakona črtati 1. in 2. točko prvega odstavka ter 1.

³¹ Uradni list RS, št. 43/12, 45/12 – popr., 52/13, 54/18 in 69/18.

in 2. točko drugega odstavka 196. člena ZDT-1, ki opredeljujejo plače okrajnih državnih tožilcev in okrajnih državnih tožilcev svetnikov, ki jih novela ukinja.

Pripomba je upoštevana.

K 24. členu

Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije

Meni, da bi veljalo ponovno preučiti možnost, da se nedokončani postopki razpisov za okrajne državne tožilce zaključijo po predpisih, ki so veljali v času objave razpisa, izbrani državni tožilci pa se prevedejo v nov naziv v skladu s prehodnimi in končnimi določbami te novele. Hkrati pa poudarja, da je za državno tožilstvo najpomembneje, da se že začeti razpisni postopki ne bi prekinili, saj bi to vodilo v poslabšanje že tako pereče kadrovske problematike.

Državnotožilski svet

Glede na možnost, da nekateri okrajni državni tožilci ob začetku uporabe ZDT-1F še ne bodo izpolnjevali pogoja štirih let delovnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu, pa bodo kljub temu »ex lege« pridobili naziv okrožnega državnega tožilca, se zastavlja vprašanje, ali je potrebno, da se za kandidate, ki so ob prijavi izpolnjevali pogoje za okrajnega državnega tožilca, naknadno preverja še izpolnjevanje novega posebnega pogoja za imenovanje za okrožnega državnega tožilca. V primeru, da bi morali kandidati pred imenovanjem izpolnjevati pogoj za okrožnega državnega tožilca, pa Državnotožilski svet meni, da morajo ta pogoj izpolnjevati ob odločanju Vlade RS, torej ob imenovanju.

Predlagatelj meni, da ne bi bilo ustrezno, da bi se postopki za imenovanje na prosto mesto okrajnega državnega tožilca, ki so se začeli pred 1. 1. 2027 in se do 1. 1. 2027 še ne bodo zaključili, tudi po 1. 1. 2027 nadaljevali in zaključili po sedANJI ureditvi, saj bo s 1. 1. 2027 odpravljen naziv okrajnega državnega tožilca. Zato je edina možnost za ohranitev zadevnih postopkov v teku ta, da se ti postopki po 1. 1. 2027 nadaljujejo in zaključijo kot postopki za imenovanje na mesto okrožnega državnega tožilca. Glede vprašanja, kdaj morajo kandidati v teh postopkih izpolnjevati posebni pogoj za imenovanje na državnotožilsko mesto, ki se opravlja v nazivu okrožni državni tožilec, torej ali 1. 1. 2027 ali kdaj pozneje, pa je po mnenju predlagatelja bistveno, da se ta časovni trenutek določi za vse enako in jasno oziroma tako, da ni odvisen od prihodnjih časovno negotovih okoliščin (kot je npr. odločanje Vlade Republike Slovenije). Glede na to, da bo predlagani zakon začel veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se bo začel šele 1. 1. 2027, predlagatelj meni, da bo časovno obdobje med začetkom veljavnosti in začetkom uporabe zakona, ki bo predvidoma daljše od enega leta, za kolikor se bo zaostрил pogoj za imenovanje v najnižji možni državnotožilski naziv, omogočalo vsem kandidatom, da se bodo pravočasno seznanili z zadevnim pogojem, in zato prehod na novo ureditev ne bo pomenil kakršnega koli posega v njihove pričakovane pravice. Ministrstvo za pravosodje bo namreč kandidate obvestilo o tem, da se bodo zadevni postopki z dnem začetka uporabe tega zakona nadaljevali kot postopki za imenovanje na mesto okrožnega državnega tožilca. Poleg tega bo Ministrstvo za pravosodje v razpisih za prosta mesta okrajnih državnih tožilcev, ki bodo (na novo) objavljeni v Uradnem listu Republike Slovenije v obdobju med uveljavitvijo in začetkom uporabe predlaganega zakona, izrecno navedlo vsebino določb 24. člena tega zakona.

K 28. členu

Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije

Meni, da rešitev, v skladu s katero se državnim tožilcem prekineta tako napredovalno kot ocenjevalno obdobje, ni ustrezna, saj se državni tožilci ne ocenjujejo zgolj zaradi napredovanja. Poleg določanja plačnega razreda je namreč ocenjevanje ključnega pomena tudi za spremljanje strokovnega razvoja državnih tožilcev. Poleg tega bi prekinitev ocenjevanja lahko povzročila pravno praznino ali nejasnosti glede nadaljnjega napredovanja. Meni, da bi bilo treba prehodne določbe urediti na način, da bo ocenjevalno obdobje normalno teklo naprej za vse državne tožilce, napredovalno pa se bo prekinilo zgolj za tiste državne tožilce, ki bodo zaradi prevedbe napredovali v plačnih razredih.

Državnotožilski svet

Državnotožilski svet meni, da bi bilo primerneje, da bi se okrajnim državnim tožilcem, ki bi s pridobitvijo naziva okrožnega državnega tožilca pridobili tudi plačne razrede, prekinilo le napredovalno, ne pa tudi ocenjevalno obdobje, in sicer ne glede na to, ali bodo ob začetku uporabe sistemskih sprememb državnotožilsko službo opravljali več ali manj kot tri leta. To pomeni, da bi bilo treba pridobitev plačnih razredov šteti kot napredovanje, ki pa na sam tek ocenjevalnega obdobja ne bi smelo imeti vpliva. Okrajnim državnim tožilcem iz drugega, tretjega in četrtega odstavka 26. člena predloga zakona pa se ne bi prekinilo niti ocenjevalno niti napredovalno obdobje, saj se na podlagi sistemske spremembe njihov položaj (v smislu uvrstitve v plačni razred) ne bo v ničemer spremenil.

Po mnenju predlagatelja je treba pri urejanju ocenjevanja in napredovanja za prehodno obdobje upoštevati specifične situacije posameznih skupin državnih tožilcev.

Za okrajne državne tožilce, ki bodo na dan 31. decembra 2026 uvrščeni v 49., 50. ali 51. plačni razred in bodo 1. januarja 2027 pridobili državnotožilski naziv okrožni državni tožilec ter bili uvrščeni v 52. izhodiščni plačni razred funkcije okrožnega državnega tožilca, vendar do 1. januarja 2027 državnotožilske službe še ne bodo opravljali tri leta, bo še naprej veljalo, da se ocena njihovega dela do poteka obdobja prvih treh let po njihovem imenovanju izdelava vsako leto. Državni tožilci se namreč ne ocenjujejo le zaradi napredovanja, ampak je ocenjevanje ključnega pomena za spremljanje njihovega strokovnega razvoja, kar je še zlasti pomembno v prvih treh letih opravljanja njihove službe. Navedeni državni tožilci pa bodo prvič napredovali na podlagi prve redne ocene državnotožilske službe, izdane po določbah o rednem ocenjevanju zakona, ki ureja sodnike, konkretno po določbi prvega odstavka 30. člena predlaganega novega Zakona o sodnikih.

Za okrajne državne tožilce, ki bodo na dan 31. decembra 2026 uvrščeni v 49., 50. ali 51. plačni razred in bodo 1. januarja 2027 pridobili državnotožilski naziv okrožni državni tožilec ter bili uvrščeni v 52. izhodiščni plačni razred funkcije okrožnega državnega tožilca, državnotožilsko službo pa bodo do 1. januarja 2027 že opravljali več kot tri leta, bo obdobje za izdelavo ocene njihove službe prekinjeno in bo začelo znova teči z začetkom uporabe tega zakona. Pri določitvi pravila za ocenjevanje njihove službe je ključno dejstvo, da bodo na podlagi prevedbe pridobili višji državnotožilski naziv in dodatne plačne razrede ne glede na doseženo napredovalno obdobje, zato je smiselno, da se ocenjevanje njihovega dela začne znova. Ti državni tožilci bodo napredovali na podlagi prve redne ocene državnotožilske službe, izdane po določbah o rednem ocenjevanju zakona, ki ureja sodnike, konkretno po določbi prvega odstavka 30. člena predlaganega novega Zakona o sodnikih.

Za vse druge državne tožilce, ki bodo na dan 31. decembra 2026 opravljali državnotožilsko službo v različnih državnotožilskih nazivih, se obdobje za izdelavo ocene njihove službe ne bo prekinjalo. Za te državne tožilce se bo obdobje ocenjevanja, določeno v prvem in drugem odstavku 31. člena Zakona o sodniški službi³² (v nadaljnjem besedilu: ZSS) v povezavi z osmim odstavkom 37. člena ZDT-1, ki je preteklo od poteka obdobja za izdelavo zadnje ocene državnotožilske službe do 1. januarja 2027, vštelo v časovno obdobje za izdelavo ocene državnotožilske službe po določbah o rednem ocenjevanju zakona, ki ureja sodnike, konkretno po določbi prvega odstavka 30. člena predlaganega novega Zakona o sodnikih. Pri ocenjevanju njihovega dela se bo torej upoštevalo dosedanje delo, opravljeno v okviru njihovega položaja in pristojnosti. Ti državni tožilci bodo tako napredovali v skladu s predpisi, brez prekinitve obdobja za ocenjevanje, kar zagotavlja pregledno in pravično napredovanje v prenovljenem državnotožilskem sistemu.

Dodatno

Vrhovno sodišče Republike Slovenije je izpostavilo potrebo po dodatnem razmisleku o primerljivosti funkcij državnih tožilcev in sodnikov, in sicer ne glede na veljavno zakonsko ureditev, saj so pristojnosti sodnikov in tožilcev v sodnih postopkih v bistvenem različne.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN:

Zunanji strokovnjaki oziroma pravne osebe niso sodelovali pri pripravi predloga zakona.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES:

- Andreja Katič, ministrica za pravosodje,
- mag. Andreja Kokalj, državna sekretarka,
- dr. Milan Brglez, državni sekretar,
- mag. Valentina Vehovar, generalna direktorica.

³² Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 91/09, 33/11, 46/13, 63/13, 69/13 – popr., 95/14 – ZUPPJS15, 17/15, 23/17 – ZSSve, 36/19 – ZDT-1C, 34/23 – odl. US in 76/23.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 58/11, 21/12 – ZDU-1F, 47/12, 15/13 – ZODPol, 47/13 – ZDU-1G, 48/13 – ZSKZDČEU-1, 19/15, 23/17 – ZSSve, 36/19, 139/20, 54/21 in 105/22 – ZZNŠPP) se 21. člen spremeni tako, da se glasi:

»21. člen (nastopanje pred sodišči)

- (1) Pred okrožnimi sodišči lahko nastopajo državni tožilci, ki imajo kateri koli državnotožilski naziv (v nadaljnjem besedilu: naziv).
- (2) Pred višjimi sodišči lahko nastopajo državni tožilci, ki imajo najmanj naziv višjega državnega tožilca.

(3) Pred Vrhovnim sodiščem Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vrhovno sodišče) lahko nastopajo samo državni tožilci, ki imajo naziv vrhovnega državnega tožilca.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena lahko v postopku pred pritožbenim sodiščem druge stopnje po pooblastilu, ki ga za posamezno zadevo določi vodja pristojnega pritožbenega oddelka s soglasjem vodje pristojnega državnega tožilstva, nastopajo skupaj z višjim državnim tožilcem tudi okrožni državni tožilci, ki so vložili oziroma zastopali kazensko obtožbo v postopku na prvi stopnji.

(5) Ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena lahko evropski tožilec ali evropska tožilka (v nadaljnjem besedilu: evropski tožilec) in evropski delegirani tožilec ali evropska delegirana tožilka (v nadaljnjem besedilu: evropski delegirani tožilec) nastopata pred vsemi sodišči v Republiki Sloveniji, pred vrhovnim sodiščem pa le, če ne gre za postopek z izrednimi pravnimi sredstvi. V postopku z izrednimi pravnimi sredstvi lahko po pooblastilu, ki ga za posamezno zadevo določi generalni državni tožilec, nastopata skupaj z vrhovnim državnim tožilcem.«.

2. člen

V 22. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Državnotožilska služba se na državnotožilskih mestih opravlja v nazivih okrožni državni tožilec, višji državni tožilec, vrhovni državni tožilec oziroma na položajih okrožni državni tožilec svetnik, višji državni tožilec svetnik in vrhovni državni tožilec svetnik.«.

Drugi odstavek se črta.

Dosedanji tretji, četrti in peti odstavek postanejo drugi, tretji in četrti odstavek.

3. člen

V prvem odstavku 23. člena in drugem odstavku 55. člena se besedilo »sodniško službo« nadomesti z besedo »sodnike«.

4. člen

24. člen se črta.

5. člen

25. člen se spremeni tako, da se glasi:

**»25. člen
(okrožni državni tožilec)**

Oseba, ki izpolnjuje splošne pogoje, je lahko imenovana na državnotožilsko mesto, ki se opravlja v nazivu okrožni državni tožilec, če izpolnjuje posebni pogoj za izvolitev na sodniško mesto na okrožnem sodišču (okrožni sodnik) po zakonu, ki ureja sodnike.«.

6. člen

V 26. členu se beseda »državnotožilskem« črta, besedilo »sodniško službo« pa se nadomesti z besedo »sodnike«.

7. člen

V 27. členu se beseda »državnotožilskem« črta, besedilo »sodniško službo« pa se nadomesti z besedo »sodnike«.

8. člen

V 37. členu se drugi in tretji odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(2) Napredovanje zajema:

- napredovanje okrožnih in višjih državnih tožilcev v plačnih razredih;
- napredovanje na položaj svetnika;
- napredovanje okrožnega državnega tožilca v naziv višjega državnega tožilca na istem državnotožilskem mestu;
- napredovanje na višje državnotožilsko mesto.

(3) O napredovanju v plačnih razredih, na položaj svetnika in v naziv višjega državnega tožilca odloča Državnotožilski svet.«.

Četrti odstavek se črta.

Dosedanji peti do sedmi odstavek postanejo četrti do šesti odstavek.

V dosedanjem osmem odstavku, ki postane sedmi odstavek, se besedilo »sodniško službo« nadomesti z besedo »sodnike«.

9. člen

57. člen se spremeni tako, da se glasi:

»57. člen (pravica do letnega dopusta in drugih odsotnosti z dela)

(1) Glede pravice državnega tožilca do letnega dopusta in drugih odsotnosti z dela se uporabljajo določbe zakona, ki ureja sodnike.

(2) Merila za trajanje letnega dopusta in drugih odsotnosti z dela določi minister v soglasju z Državnotožilskim svetom.«.

10. člen

V drugem odstavku 58. člena, tretjem odstavku 60. člena in prvem odstavku 65. člena se besedilo »državnotožilski naziv« v vseh sklonih in številih nadomesti z besedo »naziv« v ustreznem sklonu in številu.

11. člen

V 68. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Za pomočnika nacionalnega predstavnika je lahko imenovan državni tožilec, ki izkaže z javno priznanim preizkusom potrjeno višjo raven znanja najmanj enega uradnega jezika Evropske unije, ki je delovni jezik v Eurojustu.«.

12. člen

V 70. členu se v prvem odstavku besedilo »okrajnimi,« črta.

13. člen

V 71.c členu se besedilo »C1« nadomesti z besedilom »B2«.

14. člen

V 71.d členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Za evropskega delegiranega tožilca lahko kandidira državni tožilec, ki ima znanje delovnega jezika EJT najmanj na ravni B2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira in izpolnjuje posebne pogoje, ki jih določajo pravila EJT ter pravila, ki urejajo pogoje za zaposlitev uradnikov in drugih zaposlenih v institucijah Evropske unije ter obvezujejo Republiko Slovenijo.«.

15. člen

V drugem odstavku 73. člena se besedilo »urejajo sodniško službo« nadomesti z besedilom »ureja sodnike«.

16. člen

V 97. členu se v drugem odstavku prva alineja spremeni tako, da se glasi:

»– štirje člani, ki jih izvolijo državni tožilci izmed državnih tožilcev, ki niso na vodstvenih položajih, in sicer po enega izmed tistih, ki imajo naziv vrhovnega državnega tožilca ali višjega državnega tožilca, in dva izmed tistih, ki imajo naziv okrožnega državnega tožilca;«.

17. člen

V 125. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Za začasno vodenje Vrhovnega državnega tožilstva se lahko določi le vrhovni državni tožilec.«.

18. člen

Za 152. členom se doda nov 152.a člen, ki se glasi:

»152.a člen (psihološka pomoč in psihološka podpora)

(1) V okviru izvajanja predpisov o varnosti in zdravju pri delu Vrhovno državno tožilstvo zagotavlja strokovno psihološko pomoč in psihološko podporo državnim tožilcem in državnotožilskemu osebju v primeru hujših psihičnih obremenitev pri opravljanju državnotožilske službe oziroma dela ter udeležbo v programih za obvladovanje psihičnih obremenitev.

(2) Generalni državni tožilec določi vrste in način izvajanja strokovne psihološke pomoči in psihološke podpore.«.

19. člen

V 187. členu se v tretjem odstavku besedilo »s splošno pristojnostjo in okrajnih sodišč z območja tega okrožnega sodišča« črta.

Četrti odstavek se črta.

20. člen

V 189. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Zunanji oddelek okrožnega državnega tožilstva je notranja organizacijska enota okrožnega državnega tožilstva, ki opravlja naloge okrožnega državnega tožilstva na določenem območju delovanja okrožnega državnega tožilstva zunaj kraja sedeža okrožnega državnega tožilstva.«.

V drugem odstavku se za besedilom »Državnotožilskega sveta« vejica in besedilo »praviloma za območje več okrajnih sodišč« črtata.

V tretjem odstavku se besedilo »V zunanje oddelke okrožnega državnega tožilstva se praviloma razporedijo okrožni državni tožilci.« črta.

21. člen

V 193. členu se v drugem odstavku za besedilom »deset državnih tožilcev« vejica in besedilo »od tega vsaj sedem, ki imajo najmanj naziv okrožnega državnega tožilca« črtata.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Imenovani in dodeljeni državni tožilci opravljajo delo na sedežu SDT ali na sedežu drugega okrožnega državnega tožilstva po predhodnem soglasju vodje SDT in vodje tega državnega tožilstva.«.

22. člen

V 196. členu se v prvem odstavku prva in druga alineja črtata. Dosedanji tretja in četrta alineja postaneta prva in druga alineja.

V drugem odstavku se prva in druga alineja črtata. Dosedanji tretja in četrta alineja postaneta prva in druga alineja.

Četrti odstavek se črta.

Dosedanji peti do osmi odstavek postanejo četrti do sedmi odstavek.

23. člen

V 212. členu se v drugem odstavku v prvi alineji besedilo »ki ima najmanj naziv okrožnega državnega tožilca,« črta.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

24. člen

(postopki za imenovanje na prosto mesto okrajnega državnega tožilca)

(1) Postopki za imenovanje na prosto mesto okrajnega državnega tožilca, ki so se začeli pred začetkom uporabe tega zakona in se bodo končali po 1. januarju 2027, se nadaljujejo in dokončajo kot postopki za imenovanje na mesto okrožnega državnega tožilca, o čemer ministrstvo, pristojno za pravosodje, obvesti kandidate.

(2) Ne glede na spremenjeni 25. člen zakona se v postopkih iz prejšnjega odstavka šteje, da kandidat posebni pogoj izpolnjuje, če ga izpolni najpozneje na dan 1. januarja 2027.

(3) Prijave kandidatov, ki pogoja iz prejšnjega odstavka ne izpolnjujejo na dan 1. januarja 2027, se zavrnejo.

25. člen

(prehodna ureditev plačnega razreda funkcije okrajnega državnega tožilca svetnika)

(1) Osnovna plača funkcije okrajnega državnega tožilca svetnika (šifra A047471) se uvrsti v 54. plačni razred iz Zakona o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 95/24).

(2) Za postopno pridobitev pravice do višje plače okrajnega državnega tožilca svetnika se uporabljata 101. in 102. člen Zakona o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 95/24).

(3) Za okrajnega državnega tožilca svetnika se od imenovanja do vključno 31. decembra 2026 ugotovi razlika med vrednostjo plačnega razreda funkcije okrajnega državnega tožilca svetnika iz prvega odstavka tega člena na dan 1. januarja 2025 in vrednostjo 53. plačnega razreda na dan 31. decembra 2024, ki ga je določal Zakon o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/09 – uradno prečiščeno besedilo, 13/10, 59/10, 85/10, 107/10, 35/11 – ORZSPJS49a, 27/12 – odl. US, 40/12 – ZUJF, 46/13, 25/14 – ZFU, 50/14, 95/14 – ZUPPJS15, 82/15, 23/17 – ZDOdv, 67/17, 84/18, 204/21, 139/22, 38/24, 48/24 – odl. US in 95/24 – ZSTSPJS).

26. člen

(uskladitev nazivov in uvrstitev okrajnih državnih tožilcev v plačne razrede)

(1) Okrajni državni tožilci, ki so na dan 31. decembra 2026 državnotožilsko službo opravljali v nazivu okrajni državni tožilec in so bili v skladu s Prilogo 2 Zakona o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 95/24) uvrščeni v 49., 50. ali 51. plačni razred, z dnem začetka uporabe tega zakona pridobijo naziv okrožni državni tožilec in njihova funkcija se uvrsti v 52. plačni razred.

(2) Okrajni državni tožilci, ki so na dan 31. decembra 2026 državnotožilsko službo opravljali v nazivu okrajni državni tožilec in so bili v skladu s Prilogo 2 Zakona o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 95/24) uvrščeni v 52. plačni razred, z dnem začetka uporabe tega zakona pridobijo naziv okrožni državni tožilec in njihova funkcija se uvrsti v 52. plačni razred.

(3) Okrajni državni tožilci, ki so na dan 31. decembra 2026 državnotožilsko službo opravljali v nazivu okrajni državni tožilec in so bili v skladu s Prilogo 2 Zakona o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 95/24) uvrščeni v 53. plačni razred, z dnem začetka uporabe tega zakona pridobijo naziv okrožni državni tožilec in njihova funkcija se uvrsti v 53. plačni razred.

(4) Okrajni državni tožilci svetniki, ki so na dan 31. decembra 2026 državnotožilsko službo opravljali v nazivu okrajni državni tožilec svetnik in so bili v skladu s prejšnjim členom uvrščeni v 54. plačni razred, z dnem začetka uporabe tega zakona pridobijo naziv okrožni državni tožilec in njihova funkcija se uvrsti v 54. plačni razred.

(5) Spremembo naziva in uvrstitev v plačni razred z odločbo ugotovi Državnotožilski svet.

27. člen **(državnotožilski položaji)**

(1) Okrožnim državnim tožilcem, ki so na dan začetka uporabe tega zakona državnotožilsko službo opravljali v nazivu okrožni državni tožilec, se za pridobitev državnotožilskega položaja svetnik upoštevajo ocene državnotožilske službe, izdelane v skladu z Zakonom o sodniški službi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 91/09, 33/11, 46/13, 63/13, 69/13 – popr., 95/14 – ZUPPJS15, 17/15, 23/17, 36/19 – ZDT-1C, 34/23 – odl. US in 76/23) v zvezi z osmim odstavkom 37. člena Zakona o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 58/11, 21/12 – ZDU-1F, 47/12, 15/13 – ZODPol, 47/13 – ZDU-1G, 48/13 – ZSKZDČEU-1, 19/15, 23/17 – ZSSve, 36/19, 139/20, 54/21 in 105/22 – ZZNŠPP), in napredujejo na državnotožilski položaj okrožni državni tožilec svetnik, ko izpolnijo pogoje v skladu z zakonom, ki ureja sodnike.

(2) Višjim državnim tožilcem, ki so na dan začetka uporabe tega zakona državnotožilsko službo opravljali v nazivu višji državni tožilec, se za pridobitev državnotožilskega položaja svetnik upoštevajo ocene državnotožilske službe, izdelane v skladu z Zakonom o sodniški službi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 91/09, 33/11, 46/13, 63/13, 69/13 – popr., 95/14 – ZUPPJS15, 17/15, 23/17, 36/19 – ZDT-1C, 34/23 – odl. US in 76/23) v zvezi z osmim odstavkom 37. člena Zakona o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 58/11, 21/12 – ZDU-1F, 47/12, 15/13 – ZODPol, 47/13 – ZDU-1G, 48/13 – ZSKZDČEU-1, 19/15, 23/17 – ZSSve, 36/19, 139/20, 54/21 in 105/22 – ZZNŠPP), in napredujejo na državnotožilski položaj višji državni tožilec svetnik, ko izpolnijo pogoje v skladu z zakonom, ki ureja sodnike.

(3) Vrhovni državni tožilci, ki so na dan začetka uporabe tega zakona državnotožilsko službo opravljali v nazivu vrhovni državni tožilec že šest let ali več in še niso pridobili državnotožilskega položaja svetnik, se z dnem začetka uporabe tega zakona imenujejo na državnotožilski položaj vrhovni državni tožilec svetnik in uvrstijo v plačni razred, določen s Prilogo 2 Zakona o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 95/24) za funkcijo vrhovni državni tožilec svetnik.

28. člen **(prehodna ureditev ocenjevanja in napredovanja)**

(1) Za okrajne državne tožilce iz prvega odstavka 26. člena tega zakona, ki do 1. januarja 2027 državnotožilske službe še ne opravljajo tri leta, se ocena njihovega dela do poteka obdobja prvih treh let po njihovem imenovanju izdela vsako leto. Ti državni tožilci lahko prvič napredujejo na podlagi prve redne ocene državnotožilske službe, ki bo izdelana v skladu z določbami o rednem ocenjevanju sodnikov po zakonu, ki ureja sodnike.

(2) Okrajnim državnim tožilcem iz prvega odstavka 26. člena tega zakona, ki državnotožilsko službo do 1. januarja 2027 opravljajo več kot tri leta, se časovno obdobje za izdelavo ocene državnotožilske službe prekine in začne teči znova z začetkom uporabe tega zakona. Ti državni tožilci lahko napredujejo na podlagi prve redne ocene državnotožilske službe, ki bo izdelana v skladu z določbami o rednem ocenjevanju sodnikov po zakonu, ki ureja sodnike.

(3) Okrajnim državnim tožilcem iz drugega do četrtega odstavka 26. člena tega zakona, okrožnim in višjim državnim tožilcem, ki so na dan začetka uporabe tega zakona državnotožilsko službo opravljali v nazivu okrožni ali višji državni tožilec, se časovno obdobje za izdelavo ocene državnotožilske službe iz prvega in drugega odstavka 31. člena Zakona o sodniški službi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 91/09, 33/11, 46/13, 63/13, 69/13 – popr., 95/14 – ZUPPJS15, 17/15, 23/17, 36/19 – ZDT-1C, 34/23 – odl. US in 76/23) v zvezi z osmim odstavkom 37. člena Zakona o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 58/11, 21/12 – ZDU-1F, 47/12, 15/13 – ZODPol, 47/13 – ZDU-1G, 48/13 – ZSKZDČEU-1, 19/15, 23/17 – ZSSve, 36/19, 139/20, 54/21 in 105/22 – ZZNŠPP), ki je preteklo od poteka obdobja za izdelavo zadnje ocene državnotožilske službe do 1. januarja 2027, vseje v časovno obdobje za izdelavo ocene državnotožilske službe, ki bo izdelana v skladu z določbami o rednem ocenjevanju sodnikov po zakonu, ki ureja sodnike.

29. člen

(uskladitev Zakona o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju)

Do uskladitve Zakona o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 95/24) v Prilogi 2 pod d) Plačni razredi funkcij v drugih državnih organih s tem zakonom se šifra funkcije A047470 ne uporablja.

30. člen

(uskladitev podzakonskih predpisov in izdaja podzakonskega akta)

(1) Odredba o številu mest državnih tožilcev (Uradni list RS, št. 76/11, 69/12, 52/13, 52/14, 71/15, 14/19, 102/20, 135/22, 14/23 in 30/24) in Odredba o ustanovitvi zunanjih oddelkov okrožnih državnih tožilstev (Uradni list RS, št. 43/12, 45/12 – popr., 52/13, 54/18 in 69/18) se uskladita s tem zakonom do 1. januarja 2027.

(2) Generalni državni tožilec izda akt iz drugega odstavka 152.a člena zakona do 15. decembra 2026.

31. člen

(začetek uporabe)

Ta zakon se začne uporabljati 1. januarja 2027, razen spremenjenega 71.c člena zakona, spremenjenega prvega odstavka 71.d člena zakona v delu, ki določa raven znanja delovnega jezika EJT, spremenjenega tretjega odstavka 193. člena zakona in 25. člena tega zakona, ki se začnejo uporabljati z dnem uveljavitve tega zakona.

32. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

V 21. členu ZDT-1 se predlaga črtanje veljavnega prvega odstavka, ki določa pristojnost za nastopanje državnih tožilcev pred okrajnimi sodišči. S tem bo odpravljeno razlikovanje med ureditvijo nastopanja državnih tožilcev pred okrajnimi sodišči in ureditvijo nastopanja državnih tožilcev pred okrožnimi sodišči. Navedena sprememba je vsebinsko neločljivo povezana z uvedbo ene vrste naziva državnega tožilca na prvi stopnji, to je okrožnega državnega tožilca, predlagano v spremenjenem 22. členu ZDT-1. Predlagana sprememba je hkrati usklajena s predvideno spremembo organizacije sodišč v predlogu novega Zakona o sodiščih, s katero bo vzpostavljeno sodno okrožje kot osnovna organizacijska raven sodišč na prvi stopnji.

Veljavne določbe 21. člena ZDT-1 določajo izvorno pristojnost okrajnih državnih tožilcev za nastopanje pred okrajnimi sodišči (prvi odstavek), po pooblastilu pa lahko nastopajo tudi pred okrožnimi sodišči (peti odstavek) oziroma v primerih iz šestega odstavka tega člena tudi pred višjimi sodišči. V praksi so na nekaterih oddelkih okrožnih državnih tožilstev (npr. gospodarski oddelki), kjer se večinoma obravnavajo zadeve iz okrožne pristojnosti, razporejeni okrajni državni

tožilci, ki se na podlagi pooblastila vodje državnega tožilstva udeležujejo narokov za glavne obravnave na okrožnih sodiščih, medtem ko pred okrajnimi sodišči nastopajo tudi okrožni državni tožilci. Poleg tega okrajni državni tožilci opravljajo dežurno službo, v okviru katere obravnavajo vsa kazniva dejanja, o katerih so obveščeni, torej ne le zadev iz okrajne pristojnosti, temveč tudi zadeve iz okrožne pristojnosti. ZKP namreč državnim tožilcem nalaga opravo vseh zakonskih nalog, pri čemer ne razlikuje med okrajnimi in okrožnimi nazivi. Navedeno odstopa od institucionalne ureditve na sodiščih, saj so organizacija dela državnih tožilcev, delo državnih tožilcev na državnih tožilstvih in položaj državnih tožilcev v primerjavi s sodniki drugačni in niso enaki položajem v sodstvu, kjer praviloma na okrajnih sodiščih sodijo okrajni sodniki in na okrožnih sodiščih sodniki, ki imajo najmanj naziv okrožnega sodnika.

Stroga razmejitev pristojnosti med okrajnimi in okrožnimi državnimi tožilci je tako zrelativizirana že na zakonski ravni, še bolj izrazito pa v praksi zaradi potrebe po odzivanju vodij državnih tožilcev na dinamiko pripada zadev iz okrajne in okrožne pristojnosti ob upoštevanju razpoložljivih kadrovskih virov. S predlaganimi spremembami 21. člena ZDT-1 se bo po mnenju predlagatelja povečala učinkovitost organizacije dela državnih tožilcev na prvi stopnji z omogočanjem učinkovitejšega vodenja in organiziranja poslovanja državnih tožilcev ter učinkovitejše izenačitve obremenitve in boljše izrabe kadrovskih virov, ustrezneje pa se bo uredil tudi položaj okrajnih državnih tožilcev v razmerju do okrožnih državnih tožilcev iz naslova dejansko opravljenega dela. Predlagana sprememba bo prispevala tudi k prožnejšemu upravljanju kadrovskih virov in skrajšanju dolgotrajnih razpisnih postopkov. Ni zanemarljivo, da v razpisnih postopkih za prosta mesta okrožnih državnih tožilcev, ki jih je skoraj tretjina vseh odprtih razpisnih postopkov, praviloma kandidirajo okrajni državni tožilci, ki so velikokrat kot najboljši kandidati tudi izbrani. To pomeni, da državno tožilstvo (gledano v absolutnem številu) ne pridobi dodatnega kadra, saj je zaradi napredovanja okrajnega državnega tožilca v naziv okrožnega državnega tožilca v nadaljevanju treba razpisati še prosto mesto okrajnega državnega tožilca, kar vpliva na nenehno nižjo dejansko kadrovske zasedenost državnih tožilcev od dovoljene.

K 2. členu:

S predlaganimi spremembami 22. člena ZDT-1 se uvaja ena vrsta naziva državnega tožilca na prvi stopnji, to je okrožnega državnega tožilca. Razlogi za uvedbo ene vrste naziva državnega tožilca na prvi stopnji so pojasnjeni v obrazložitvi k prejšnjemu členu.

K 3. členu:

Ker se predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu predlaga hkrati s predlogom novega Zakona o sodnikih, ki bo nadomestil veljavni Zakon o sodniški službi, je treba v skladu s tem spremeniti sklicevanje na zadevni zakon. V Zakonu o državnem tožilstvu se torej sklicevanje na zakon, ki ureja sodniško službo, nadomešča s sklicevanjem na zakon, ki ureja sodnike. Deloma se navedena sprememba predlaga v zbirnem členu.

K 4. členu:

Predlagano črtanje 24. člena ZDT-1, ki določa posebne pogoje za imenovanje na mesto okrajnega državnega tožilca, je redakcijske narave in je povezano s predlaganimi spremembami 22. člena ZDT-1, s katerimi se uvaja ena vrsta naziva državnega tožilca na prvi stopnji, to je namesto okrajnega in okrožnega državnega tožilca le naziv okrožnega državnega tožilca.

K 5. členu:

Predlagana sprememba 25. člena ZDT-1 je povezana s predlagano uvedbo ene vrste naziva državnega tožilca na prvi stopnji, to je naziv okrožnega državnega tožilca namesto dosedanjih okrajnega in okrožnega državnega tožilca.

Posebni pogoj za imenovanje na državnotožilsko mesto, ki se opravlja v nazivu okrožni državni tožilec, bo po novem vezan le na izpolnjevanje posebnega pogoja za izvolitev na sodniško mesto na okrožnem sodišču. Po predlogu novega Zakona o sodnikih, s katerim se predlaga uvedba enega naziva prvostopenjskega sodnika, to je okrožnega sodnika, bodo kot posebni pogoj za izvolitev v sodniški naziv okrožnega sodnika predpisana štiri leta delovnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu.

Enak pogoj štirih let delovnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu bo veljal tudi za imenovanje okrožnih državnih tožilcev. S tem se bo vstopni pogoj za imenovanje v naziv okrožnega državnega tožilca po predlagani ureditvi približal vstopnemu pogoju, ki po veljavni ureditvi velja za okrajnega državnega tožilca oziroma sodnika z nazivom okrajni sodnik. Po mnenju predlagatelja je predlagana sprememba na področju državnega tožilstva še posebej ustrezna, saj se okrajni državni tožilci glede obremenitev, pripada in teže reševanja zadev dejansko vedno bolj približujejo delu okrožnih državnih tožilcev.

Predlagana ureditev bo predstavljala dodatno motivacijo ne le za prijave na razpisana prosta mesta, temveč tudi za nadaljevanje kariere poti mlajših državnih tožilcev na državnih tožilstvih.

K 6. in 7. členu:

Spremembi v 26. in 27. členu ZDT-1 sta terminološke narave.

Zaradi poenotenja izrazov v ZDT-1 se v celotnem zakonu besedilo »državnotožilski naziv« nadomešča z besedo »naziv« oziroma se v 26. in 27. členu ZDT-1 beseda »državnotožilskem« v navedeni besedni zvezi črta.

Ker se predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu predlaga hkrati s predlogom novega Zakona o sodnikih, ki bo nadomestil veljavni Zakon o sodniški službi, je treba v skladu s tem spremeniti sklicevanje na zadevni zakon. V Zakonu o državnem tožilstvu se torej sklicevanje na zakon, ki ureja sodniško službo, nadomešča s sklicevanjem na zakon, ki ureja sodnike.

K 8. členu:

Predlagane spremembe drugega odstavka 37. člena ZDT-1 glede napredovanja državnih tožilcev so namenjene uskladitvi s spremembami glede napredovanj sodnikov po predlogu novega

Zakona o sodnikih. Tako bo po predlagani ureditvi napredovanje zajemalo napredovanje okrožnih in višjih državnih tožilcev v plačnih razredih, napredovanje na položaj svetnika, napredovanje okrožnega državnega tožilca v naziv višjega državnega tožilca na istem državnotožilskem mestu in napredovanje na višje državnotožilsko mesto. Ker po novem ne bo več možnosti napredovanja na podlagi ocene v državnotožilski naziv vrhovnega državnega tožilca, se predlaga črtanje četrtega odstavka, ki določa, da o napredovanju v naziv vrhovni državni tožilec odloča Vlada Republike Slovenije na predlog Državnotožilskega sveta.

Predlagano črtanje napredovanja v naziv okrožnega državnega tožilca v tretjem odstavku 37. člena ZDT-1 pa je povezano s predlagano uvedbo ene vrste naziva državnega tožilca na prvi stopnji, to je naziv okrožnega državnega tožilca namesto dosedanjih okrajnega in okrožnega državnega tožilca.

V dosedanjem osmem, po novem sedmem odstavku se sklicevanje na zakon, ki ureja sodniško službo, nadomešča s sklicevanjem na zakon, ki ureja sodnike. Hkrati s predlogom Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu je namreč predlagan novi Zakon o sodnikih, ki bo nadomestil veljavni Zakon o sodniški službi.

K 9. členu:

Glede na to, da je pravica državnega tožilca do dopusta skoraj v celoti urejena enako kot pravica sodnika do dopusta ter da se na splošno glede pravic in dolžnosti državnega tožilca v zvezi z državnotožilsko službo, ki niso urejene z ZDT-1, smiselno uporabljajo določbe zakona, ki velja za sodnike (drugi odstavek 4. člena ZDT-1), se predlaga navezava ureditve pravice državnega tožilca do dopusta na ureditev sodnikove istovrstne pravice. Na ta način bo v primeru sprememb ureditve sodnikove pravice do dopusta odpadla potreba po hkratni spremembi 57. člena ZDT-1, ki trenutno natančno ureja pravico državnega tožilca do dopusta.

Minister za pravosodje pa bo (v soglasju z Državnotožilskim svetom) še naprej pristojen za določitev meril za trajanje letnega dopusta in drugih odsotnosti z dela.

Predlaga se tudi uskladitev 57. člena ZDT-1 s terminologijo, ki je uporabljena v delovnopravni zakonodaji (159. do 168.a člen Zakona o delovnih razmerjih).³³ Ta namreč ločuje med odsotnostjo, ki ima naravo letnega dopusta, in drugimi vrstami odsotnosti z dela.

K 10. členu:

V zbirnem členu se s ciljem poenotenja izrazov v ZDT-1 predlaga nadomestitev besedne zveze »državnotožilski naziv« (v vseh sklonih in številih) z besedo »naziv« (v ustreznem sklonu in številu). S tem se odpravlja nedoslednost uporabljenih izrazov v ZDT-1, saj se na nekaterih mestih uporablja besedna zveza »državnotožilski naziv«, na nekaterih mestih pa beseda »naziv«. Na podlagi določbe spremenjenega prvega odstavka 21. člena ZDT-1 se bo v vseh nadaljnjih določbah zakona namesto besedne zveze »državnotožilski naziv« uporabljala beseda »naziv«.

³³ Uradni list RS, št. 21/13, 78/13 – popr., 47/15 – ZZSDT, 33/16 – PZ-F, 52/16, 15/17 – odl. US, 22/19 – ZPosS, 81/19, 203/20 – ZIUPOPdve, 119/21 – ZČmIS-A, 202/21 – odl. US, 15/22, 54/22 – ZUPŠ-1, 114/23 in 136/23 – ZIUZDS.

K 11. členu:

V drugem odstavku 68. člena ZDT-1, ki določa pogoje za imenovanje za pomočnika nacionalnega predstavnika v Eurojustu, se črta navedba okrajnega državnega tožilca, ki izpolnjuje pogoje za imenovanje v naziv okrožnega državnega tožilca. Črtanje je povezano s predlagano uvedbo ene vrste naziva državnega tožilca na prvi stopnji.

Poleg tega se črta beseda »okrožni«, saj imata višji in vrhovni državni tožilec vse pristojnosti okrožnega državnega tožilca. Na ta način bo določba drugega odstavka 68. člena ZDT-1 usklajena s spremenjeno določbo prvega odstavka 71.d člena ZDT-1, ki ureja postopek in pogoje za imenovanje evropskega delegiranega tožilca.

K 12. členu:

Črtanje navedbe okrajnih sodišč v prvem odstavku 70. člena ZDT-1 je povezano s predlagano spremembo organizacije sodišč v predlogu novega Zakona o sodiščih, s katero bo vzpostavljeno sodno okrožje kot osnovna organizacijska raven sodišč na prvi stopnji.

K 13. členu:

V 71.c členu ZDT-1 se predlaga znižanje najnižje zahtevane ravni znanja delovnega jezika Evropskega javnega tožilstva (v nadaljnjem besedilu: EJT) s C1 na B2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira, s čimer se ta pogoj usklajuje s primerljivo ureditvijo na ravni Evropske unije. Uredba Sveta št. 31 (EGS), 11 (ESAE) o določitvi kadrovske predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za atomsko energijo³⁴ namreč v točki f) 28. člena kot enega izmed pogojev za imenovanje uradnika določa predložitev dokazil o temeljitem znanju enega od jezikov Evropske unije in o zadovoljivem znanju drugega jezika Evropske unije v obsegu, ki omogoča opravljanje dela. V zvezi s tem je Evropski urad za izbor osebja (EPSO) pojasnil, da temeljito znanje enega od uradnih jezikov Evropske unije, ki je lahko materni jezik, pomeni stopnjo C1, zadovoljivo znanje drugega uradnega jezika Evropske unije pa pomeni stopnjo B2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira.³⁵ Poleg tega Sklep kolegija Evropskega javnega tožilstva št. 001/2020 z dne 29. septembra 2020 o določitvi pravil o pogojih za zaposlitev evropskih delegiranih tožilcev³⁶ v 3. členu posebej določa, da se evropski delegirani tožilci zaposlijo pod pogojem, da imajo zadovoljivo znanje delovnega jezika za operativne in upravne dejavnosti EJT, določenega v skladu s členom 107(2) uredbe o EJT. Tudi v navedenem predpisu se torej zahteva raven znanja tujega jezika najmanj na stopnji B2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira. Po mnenju predlagatelja je smiselno, da je tako za evropskega tožilca kot za evropskega delegiranega tožilca predpisan enak jezikovni pogoj – to izhaja tudi iz zgoraj navedene uredbe, ki za vse uradnike institucij Evropske unije predpisuje enake jezikovne pogoje.

K 14. členu:

³⁴ UL 45, 14.6.1962, str. 1385/62.

³⁵ [Upravičenost | EU Careers](#)

³⁶ [EPPO Generic](#)

Predlagano črtanje pogoja iz prvega odstavka 71.d člena ZDT-1, da mora imeti kandidat za evropskega delegiranega tožilca naziv ali izpolnjevati pogoje za imenovanje najmanj v naziv okrožnega državnega tožilca, je povezano s predlagano uvedbo ene vrste naziva državnega tožilca na prvi stopnji, to je naziv okrožnega državnega tožilca namesto dosedanjih okrajnega in okrožnega državnega tožilca.

Poleg tega se predlaga znižanje najnižje zahtevane ravni znanja delovnega jezika EJT s C1 na B2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira, s čimer se ta pogoj usklajuje s primerljivo ureditvijo na ravni Evropske unije. Uredba Sveta št. 31 (EGS), 11 (ESAE) o določitvi kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za atomsko energijo³⁷ namreč v točki f) 28. člena kot enega izmed pogojev za imenovanje uradnika določa predložitev dokazil o temeljitem znanju enega od jezikov Evropske unije in o zadovoljivem znanju drugega jezika Evropske unije v obsegu, ki omogoča opravljanje dela. V zvezi s tem je Evropski urad za izbor osebja (EPSO) pojasnil, da temeljito znanje enega od uradnih jezikov Evropske unije, ki je lahko materni jezik, pomeni stopnjo C1, zadovoljivo znanje drugega uradnega jezika Evropske unije pa pomeni stopnjo B2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira.³⁸ Poleg tega Sklep kolegija Evropskega javnega tožilstva št. 001/2020 z dne 29. septembra 2020 o določitvi pravil o pogojih za zaposlitev evropskih delegiranih tožilcev³⁹ v 3. členu posebej določa, da se evropski delegirani tožilci zaposlijo pod pogojem, da imajo zadovoljivo znanje delovnega jezika za operativne in upravne dejavnosti EJT, določenega v skladu s členom 107(2) uredbe o EJT. Tudi v navedenem predpisu se torej zahteva raven znanja tujega jezika najmanj na stopnji B2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira.

K 15. členu:

Ker se predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu predlaga hkrati s predlogom novega Zakona o sodnikih, ki bo nadomestil veljavni Zakon o sodniški službi, je treba v skladu s tem spremeniti sklicevanje na zadevni zakon. Zato se v drugem odstavku 73. člena ZDT-1 sklicevanje na določbe zakona, ki urejajo sodniško službo, nadomešča s sklicevanjem na določbe zakona, ki ureja sodnike. Zaradi manjše razlike v besedilu zadevne določbe v primerjavi z drugimi določbami ZDT-1, ki vsebujejo tovrstno sklicevanje, je treba to določbo spremeniti posebej in ne v zbirnem členu.

K 16. členu:

Po predlagani spremembi v prvi alineji drugega odstavka 97. člena ZDT-1 bodo državni tožilci, ki imajo naziv okrožnega državnega tožilca, med sabo izvolili dva člana Državnotožilskega sveta. To pomeni, da bo tisti član Državnotožilskega sveta, ki ga po veljavni ureditvi izvolijo med sabo okrajni državni tožilci, izvoljen izmed okrožnih državnih tožilcev.

Predlagana sprememba je povezana z uvedbo ene vrste naziva državnega tožilca na prvi stopnji, to je naziv okrožnega državnega tožilca namesto dosedanjih okrajnega in okrožnega državnega tožilca.

³⁷ UL 45, 14.6.1962, str. 1385/62.

³⁸ [Upravičenost | EU Careers](#)

³⁹ [EPPO Generic](#)

K 17. členu:

Po predlagani spremembi v tretjem odstavku 125. člena ZDT-1 ne bo več opredeljen pogoj za začasno vodenje okrožnega državnega tožilstva. Po veljavni ureditvi se lahko za začasno vodenje okrožnega državnega tožilstva določi državni tožilec, ki ima najmanj naziv okrožnega državnega tožilca. Ker se s predlogom zakona uvaja ena vrsta naziva državnega tožilca na prvi stopnji, to je naziv okrožnega državnega tožilca namesto dosedanjih okrajnega in okrožnega državnega tožilca, je navedeni pogoj za začasno vodenje okrožnega državnega tožilstva brezpredmeten.

V tretjem odstavku 125. člena ZDT-1 pa bo še naprej določeno, da se lahko kot začasni vodja Vrhovnega državnega tožilstva Republike Slovenije določi le vrhovni državni tožilec. Državnotožilsko službo namreč na Vrhovnem državnem tožilstvu Republike Slovenije poleg vrhovnih državnih tožilcev lahko opravljajo tudi dodeljeni okrožni in višji državni tožilci.

K 18. členu:

Tudi državni tožilci in državnotožilske osebe so lahko izpostavljeni stresnim okoliščinam, zato se razširja zakonodajni okvir nudenja psihološke pomoči in podpore. Psihološka pomoč in podpora sta že urejeni za zaposlene v policiji v 65. členu Zakona o organiziranosti in delu v policiji⁴⁰ in za vojake v 79. členu Zakona o službi v Slovenski vojski.⁴¹ Psihološka oskrba je namreč potrebna tako v policijskem kot tudi v vojaškem poklicu, saj sta oba poklica posebej izpostavljena psihičnim obremenitvam in stresnim okoliščinam.

Predlagani novi 152.a člen ZDT-1 določa zakonsko podlago za zagotavljanje strokovne psihološke pomoči in psihološke podpore državnim tožilcem in državnotožilskemu osebju, kadar pride do hujših psihičnih obremenitev pri opravljanju državnotožilske službe oziroma dela državnotožilskega osebja ali s tem povezanih dogodkov (npr. grožnje, delo z rizičnimi skupinami, čezmerne obremenitve pri delu, trpinčenje na delovnem mestu, naravne in druge nesreče, osebne stiske zaradi hude telesne poškodbe in bolezni). Izvajali jo bodo ustrezno usposobljeni psihologi ali specialisti klinične psihologije. Vrste in način izvajanja strokovne psihološke pomoči in psihološke podpore bo določil interni akt generalnega državnega tožilca.

Na enak način je predvideno zagotavljanje psihološke pomoči in psihološke podpore sodnikom in sodnemu osebju v predlogu novega Zakona o sodiščih.

K 19. členu:

Črtanje navedbe okrajnih sodišč v tretjem odstavku 187. člena ZDT-1 in črtanje četrtega odstavka istega člena je povezano s predlagano spremembo organizacije sodišč v predlogu novega Zakona o sodiščih, s katero bo vzpostavljeno sodno okrožje kot osnovna organizacijska raven sodišč na prvi stopnji. Zunanji oddelki so namreč notranje organizacijske enote okrožnega

⁴⁰ Uradni list RS, št. 15/13, 11/14, 86/15, 77/16, 77/17, 36/19, 66/19 – ZDZ, 200/20, 172/21, 105/22 – ZZNŠPP in 141/22.

⁴¹ Uradni list RS, št. 68/07, 58/08 – ZSPJS-I, 121/21 in 40/23.

državnega tožilstva in delujejo na območju okrožnega sodišča, poleg tega z uveljavitvijo novega Zakona o sodiščih ne bo več okrajnih sodišč.

K 20. členu:

Ker predlog novega Zakona o sodiščih odpravlja okrajna sodišča, se zunanji oddelek okrožnega državnega tožilstva v prvem odstavku 189. člena ZDT-1 ne veže več na organizacijo sodišč, temveč se opredeljuje kot notranja organizacijska enota okrožnega državnega tožilstva, ki opravlja naloge okrožnega državnega tožilstva na določenem območju delovanja okrožnega državnega tožilstva, vendar zunaj kraja sedeža tega okrožnega državnega tožilstva. Na ta način se bo nadaljevala praksa, po kateri so zunanji oddelki okrožnih državnih tožilstev ustanovljeni za določena območja zunaj krajev sedeža okrožnih državnih tožilstev (gl. Odredbo o ustanovitvi zunanjih oddelkov okrožnih državnih tožilstev).⁴² Območje delovanja državnih tožilstev, torej tudi okrožnih državnih tožilstev, je opredeljeno v 187. členu ZDT-1.

V tretjem odstavku se črta določba, da se v zunanje oddelke okrožnega državnega tožilstva praviloma razporedijo okrožni državni tožilci. Ker po novi ureditvi okrajnih državnih tožilcev ne bo več, navedena določba ni potrebna.

K 21. členu:

Črtanje navedbe državnih tožilcev, ki imajo najmanj naziv okrožnega državnega tožilca, v drugem odstavku 193. člena ZDT-1 je povezano z uvedbo ene vrste naziva državnega tožilca na prvi stopnji, to je naziv okrožnega državnega tožilca namesto dosedanjih okrajnega in okrožnega državnega tožilca.

Veljavna določba tretjega odstavka, po kateri se na SDT dodeli najmanj po en državni tožilec iz vsakega okrožnega državnega tožilstva, matičnim okrožnim državnim tožilstvom otežuje delo, zato se predlaga njeno črtanje. S spremembo preostalega besedila tretjega odstavka pa se bo omogočila večja prožnost državnih tožilcev, imenovanih na SDT, ki bodo delo lahko opravljali tudi na sedežu drugega državnega tožilstva. To bo lahko pripomoglo k večjemu zanimanju najbolj usposobljenih državnih tožilcev iz drugih krajev zunaj sedeža SDT, ki se zdaj zaradi oddaljenosti za delo na SDT ne odločajo.

K 22. členu:

Črtanje prve in druge alineje prvega odstavka, prve in druge alineje drugega odstavka ter četrtega odstavka 196. člena ZDT-1 je povezano z uvedbo ene vrste naziva državnega tožilca na prvi stopnji, to je naziv okrožnega državnega tožilca namesto dosedanjih okrajnega in okrožnega državnega tožilca.

K 23. členu:

⁴² Uradni list RS, št. 43/12, 45/12 – popr., 52/13, 54/18 in 69/18.

Predlagano črtanje pogoja iz prve alineje drugega odstavka 212. člena ZDT-1, da mora imeti državni tožilec kot član nadzornega odbora nad delom poravnalcev najmanj naziv okrožnega državnega tožilca, je posledica uvedbe ene vrste naziva državnega tožilca na prvi stopnji.

K 24. členu:

Ker se s predlaganim zakonom uvaja ena vrsta naziva državnega tožilca na prvi stopnji, to je okrožnega državnega tožilca, se bodo postopki za imenovanje na prosto mesto okrajnega državnega tožilca, ki so se začeli pred začetkom uporabe tega zakona in ob začetku uporabe tega zakona še ne bodo dokončani, nadaljevali in dokončali kot postopki za imenovanje na mesto okrožnega državnega tožilca. Zaradi kadrovskega potreb državnih tožilcev po novih državnih tožilstvih in dolgotrajnosti postopkov imenovanj bi morebitna ustavitve postopkov za imenovanje na prosto mesto okrajnega državnega tožilca, ki do začetka uporabe tega zakona še ne bi bili dokončani, povzročila prevelik kadrovske primanjkljaj. Ministrstvo za pravosodje bo kandidate obvestilo o tem, da se bodo zadevni postopki z dnem začetka uporabe tega zakona nadaljevali kot postopki za imenovanje na mesto okrožnega državnega tožilca, s čimer bo kandidatom, ki ne bi želeli kandidirati za okrožnega državnega tožilca, omogočeno, da lahko umaknejo prijavo. Poleg tega bo Ministrstvo za pravosodje v razpisih za prosta mesta okrajnih državnih tožilcev, ki bodo (na novo) objavljeni v Uradnem listu Republike Slovenije v obdobju med uveljavitvijo in začetkom uporabe predlaganega zakona, izrecno navedlo vsebino določb 24. člena tega zakona.

Ker bo posebni pogoj za imenovanje na mesto okrožnega državnega tožilca, ki bo še naprej vezan na izpolnjevanje posebnih pogojev za izvolitev na sodniško mesto na okrožnem sodišču (okrožni sodnik) po zakonu, ki ureja sodniško službo oziroma sodnike, strožji kot zdaj veljavni posebni pogoji za imenovanje na mesto okrajnega državnega tožilca, se predlaga rešitev, po kateri se bo v zadevnih postopkih ne glede na spremenjeni 25. člen ZDT-1, ki določa posebni pogoj za imenovanje na mesto okrožnega državnega tožilca, štelo, da kandidat posebni pogoj izpolnjuje, če ga izpolni najpozneje na dan začetka uporabe tega zakona, to je 1. januarja 2027. Prijave kandidatov, ki tega pogoja (vsebinsko gre za pogoj najmanj štirih let delovnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu) ne bodo izpolnjevale na dan 1. januarja 2027, bodo zavrjene.

K 25. členu:

V skladu z ZDT-1 se državnotožilska služba lahko med drugim opravlja na položaju okrajni državni tožilec svetnik (prvi odstavek 22. člena ZDT-1). Vendar pa Priloga 2 ZSTSPJS za okrajne državne tožilce svetnike plačnega razreda ne določa. Kljub splošnemu pravilu, da se plača državnega tožilca določi po enakih osnovah, z enakimi dodatki in na enak način kakor plača sodnika ustreznega naziva oziroma položaja (prvi odstavek 49. člena ZDT-1), in temu, da se okrajni sodnik svetnik po Prilogi 2 ZSTSPJS uvršča v 54. plačni razred, je treba po mnenju predlagatelja za funkcijo okrajnega državnega tožilca svetnika izrecno določiti plačni razred iz ZSTSPJS, in sicer zaradi določitve in obračuna plače v skladu z določbami ZSTSPJS. Enaka ureditev velja glede plačnih razredov za vse ostale funkcije državnih tožilcev; tudi pri ostalih funkcijah državnih tožilcev ne zadošča zgolj sklicevanje na splošno pravilo o enakih osnovah za določitev plač sodnikov in državnih tožilcev, temveč so plačni razredi funkcij državnih tožilcev izrecno določeni.

Dalje je treba zaradi postopne pridobitve pravice do višje plače, ki velja za vse javne uslužbenke in funkcionarje v prehodnem obdobju do 1. 1. 2028, za namen izračuna razlike iz 101. člena ZSTSPJS določiti tudi plačni razred funkcije okrajnega državnega tožilca svetnika na dan 31. 12. 2024 (glede na to, da te funkcije v Prilogi 3 Zakona o sistemu plač v javnem sektorju⁴³ na dan 31. 12. 2024 ni bilo).

Določba glede prehodne ureditve plačnega razreda funkcije okrajnega državnega tožilca svetnika, ki se bo začela uporabljati hkrati z uveljavitvijo predloga zakona, predstavlja osnovo za prevedbo okrajnega državnega tožilca svetnika v naslednjem členu predloga zakona. Veljala bo le do 1. 1. 2027, ko se funkcije okrajnih državnih tožilcev po predlogu zakona ukinejo.

K 26. členu:

Predlagana določba ima najpomembnejši vpliv na status sedanjih okrajnih državnih tožilcev. Zaradi uveljavitve ene vrste naziva državnega tožilca na prvi stopnji in novih pogojev za imenovanje na državnotožilsko mesto, ki se opravlja v državnotožilskem nazivu okrožni državni tožilec, se določa prevedba sedanjih okrajnih državnih tožilcev, in sicer uskladitev nazivov in uvrstitev državnih tožilcev v plačne razrede.

Državni tožilec z imenovanjem za državnega tožilca kot osnovni pravici pridobi pravico do plače in pravico do napredovanja. Osnovna plača je v skladu s 60. členom Zakona o skupnih temeljnih sistema plač v javnem sektorju⁴⁴ (v nadaljnjem besedilu: ZSTSPJS) določena s plačnim razredom, v katerega je uvrščena posamezna funkcija, oziroma s plačnim razredom, ki ga je državni tožilec pridobil z napredovanjem. Uvrstitev posameznih funkcij v plačne razrede določa Priloga 2 ZSTSPJS.

Predlagana prevedba temelji na izhodišču, da bodo vsi okrajni državni tožilci, ki bodo državnotožilsko službo na dan pred začetkom uporabe predlaganega zakona opravljali v državnotožilskem nazivu okrajni državni tožilec, po samem zakonu (z dnem začetka uporabe zakona) dobili državnotožilski naziv okrožni državni tožilec. Uvrstitev v posamezni plačni razred državnotožilske funkcije okrožnega državnega tožilca pa bo odvisna od plačnega razreda, ki ga bodo imeli okrajni državni tožilci na dan pred začetkom uporabe predlaganega zakona. V vsakem primeru predlagatelj sledi načelu ohranitve pridobljenih pravic (višina plače se zaradi uvedbe ene vrste naziva državnega tožilca na prvi stopnji ne bo znižala).

Vsi okrajni državni tožilci, ki še ne bodo dosegli izhodiščnega plačnega razreda okrožnega državnega tožilca, se bodo uvrstili v izhodiščni 52. plačni razred, kot ga Priloga 2 ZSTSPJS določa za okrožnega državnega tožilca. Okrajni državni tožilci, ki so z napredovanjem že dosegli 52., 53. ali 54. plačni razred, pa bodo svoje plačne razrede ohranili.

Za okrajne državne tožilce svetnike Priloga 2 ZSTSPJS ne določa plačnega razreda, zato se s 25. členom predloga zakona določa prehodna ureditev plačnega razreda funkcije okrajnega državnega tožilca svetnika, ki predstavlja osnovo za prevedbo te funkcije.

⁴³ Uradni list RS, št. 108/09 – uradno prečiščeno besedilo, 13/10, 59/10, 85/10, 107/10, 35/11 – ORZSPJS49a, 27/12 – odl. US, 40/12 – ZUJF, 46/13, 25/14 – ZFU, 50/14, 95/14 – ZUPPJS15, 82/15, 23/17 – ZDOdv, 67/17, 84/18, 204/21, 139/22, 38/24, 48/24 – odl. US in 95/24 – ZSTSPJS.

⁴⁴ Uradni list RS, št. 95/24.

Na enak način je v predlogu novega Zakona o sodnikih predlagana prevedba sedanjih okrajnih sodnikov.

Ugotovitveno odločbo o spremembi državnotožilskega naziva in uvrstitvi v plačni razred bo izdal Državnotožilski svet, ki je tudi sicer po veljavni ureditvi pristojen za odločanje o napredovanju v plačnih razredih, na položaj svetnika ter v naziv okrožnega in višjega državnega tožilca (tretji odstavek 37. člena ZDT-1). Pri prevedbi sedanjih okrajnih državnih tožilcev gre namreč prav tako za napredovanje v plačnih razredih in v naziv okrožnega državnega tožilca (na istem državnotožilskem mestu), le da je to napredovanje *ex lege*.

K 27. členu:

Določa se prehodna ureditev glede napredovanja okrožnih in višjih državnih tožilcev na državnotožilski položaj svetnik in uskladitev državnotožilskega položaja vrhovnih državnih tožilcev.

Na podlagi osmega odstavka 37. člena ZDT-1 se glede napredovanja državnih tožilcev, kriterijev za izbiro in napredovanje ter za ocenjevanje dela državnih tožilcev smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja sodniško službo, če ZDT-1 ne določa drugače. Glede napredovanja državnih tožilcev na položaj svetnika ZDT-1 določa le, da o tem odloča Državnotožilski svet, zato se glede drugih vprašanj v zvezi s tem uporabljajo določbe Zakona o sodniški službi⁴⁵ (v nadaljnjem besedilu: ZSS). V skladu s tem se določa, da se bodo okrožnim oziroma višjim državnim tožilcem, ki bodo 1. 1. 2027 državnotožilsko službo opravljali v nazivu okrožni oziroma višji državni tožilec, za pridobitev državnotožilskega položaja svetnik upoštevale ocene državnotožilske službe, izdelane v skladu z ZSS v zvezi z osmim odstavkom 37. člena ZDT-1, in bodo napredovali na državnotožilski položaj okrožni državni tožilec svetnik oziroma višji državni tožilec svetnik, ko bodo izpolnili pogoje v skladu z zakonom, ki ureja sodnike. Na enak način je v predlogu novega Zakona o sodnikih predlagana ureditev napredovanja okrožnih in višjih sodnikov na sodniški položaj svetnik.

Vrhovni državni tožilec po veljavni ureditvi položaj svetnika pridobi po devetih letih opravljanja državnotožilske službe vrhovnega državnega tožilca, če je z oceno državnotožilske službe ugotovljeno, da izpolnjuje pogoje za napredovanje (tretji odstavek 27. člena ZSS v povezavi z osmim odstavkom 37. člena ZDT-1). Lahko pa vrhovni državni tožilec napreduje na položaj svetnika že po šestih letih opravljanja državnotožilske službe vrhovnega državnega tožilca, če je z oceno državnotožilske službe ugotovljeno, da izpolnjuje pogoje za hitrejše napredovanje (šesti odstavek 34. člena ZSS v povezavi z osmim odstavkom 37. člena ZDT-1). Ker predlog novega Zakona o sodnikih ukinja redno ocenjevanje vrhovnih sodnikov in pridobitev sodniškega položaja vrhovni sodnik svetnik ureja drugače (veže ga le na določeno dobo opravljanja sodniške funkcije na vrhovnem sodišču), kar bo veljalo tudi za vrhovne državne tožilce, je treba to spremembo ustrezno upoštevati pri vrhovnih državnih tožilcih, ki bodo na dan začetka uporabe tega zakona državnotožilsko službo opravljali v nazivu vrhovni državni tožilec že šest let ali več in še niso pridobili državnotožilskega položaja svetnik. Navedeni vrhovni državni tožilci bodo z dnem začetka uporabe predlaganega zakona *ex lege* imenovani na državnotožilski položaj vrhovni državni tožilec svetnik in uvrščeni v plačni razred, določen s Prilogo 2 ZSTSPJS za funkcijo vrhovni državni tožilec svetnik.

⁴⁵ Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 91/09, 33/11, 46/13, 63/13, 69/13 – popr., 95/14 – ZUPPJS15, 17/15, 23/17, 36/19 – ZDT-1C, 34/23 – odl. US in 76/23.

K 28. členu:

Določa se prehodna ureditev glede ocenjevanja in napredovanja državnih tožilcev.

Za okrajne državne tožilce, ki bodo na dan 31. decembra 2026 uvrščeni v 49., 50. ali 51. plačni razred in bodo 1. januarja 2027 pridobili državnotožilski naziv okrožni državni tožilec ter bili uvrščeni v 52. izhodiščni plačni razred funkcije okrožnega državnega tožilca, vendar do 1. januarja 2027 državnotožilske službe še ne bodo opravljali tri leta, bo še naprej veljalo, da se ocena njihovega dela do poteka obdobja prvih treh let po njihovem imenovanju izdelava vsako leto. Tako ZSS v drugem odstavku 31. člena kot predlagani novi Zakon o sodnikih v drugem odstavku 30. člena določata, da se v prvih treh letih opravljanja sodniške službe oziroma po izvolitvi sodnika izdelava ocena sodniške službe vsako leto posebej, kar glede na določbo osmega odstavka 37. člena ZDT-1 velja tudi za ocenjevanje dela državnih tožilcev. Tako kot sodniki se tudi državni tožilci ne ocenjujejo le zaradi napredovanja, ampak je ocenjevanje ključnega pomena za spremljanje njihovega strokovnega razvoja, kar je še zlasti pomembno v prvih treh letih opravljanja njihove službe. Navedeni državni tožilci pa bodo lahko prvič napredovali na podlagi prve redne ocene državnotožilske službe, izdelane v skladu z določbami o rednem ocenjevanju sodnikov po zakonu, ki ureja sodnike, konkretno po določbi prvega odstavka 30. člena predlaganega novega Zakona o sodnikih.

Za okrajne državne tožilce, ki bodo na dan 31. decembra 2026 uvrščeni v 49., 50. ali 51. plačni razred in bodo 1. januarja 2027 pridobili državnotožilski naziv okrožni državni tožilec ter bili uvrščeni v 52. izhodiščni plačni razred funkcije okrožnega državnega tožilca, državnotožilsko službo pa bodo do 1. januarja 2027 že opravljali več kot tri leta, bo obdobje za izdelavo ocene njihove službe prekinjeno in bo začelo znova teči z začetkom uporabe tega zakona. Pri določitvi pravila za ocenjevanje njihove službe je ključno dejstvo, da bodo na podlagi prevedbe pridobili višji državnotožilski naziv in dodatne plačne razrede ne glede na doseženo napredovalno obdobje, zato je smiselno, da se ocenjevanje njihovega dela začne znova. Ti državni tožilci bodo lahko napredovali na podlagi prve redne ocene državnotožilske službe, izdelane v skladu z določbami o rednem ocenjevanju sodnikov po zakonu, ki ureja sodnike, konkretno po določbi prvega odstavka 30. člena predlaganega novega Zakona o sodnikih.

Za vse druge državne tožilce, ki bodo na dan 31. decembra 2026 opravljali državnotožilsko službo v različnih državnotožilskih nazivih (okrajni državni tožilci v 52., 53. in 54. plačnem razredu, okrožni državni tožilci in višji državni tožilci), se obdobje za izdelavo ocene njihove službe ne bo prekinjalo. Za te državne tožilce se bo obdobje ocenjevanja, določeno v prvem in drugem odstavku 31. člena ZSS v povezavi z osmim odstavkom 37. člena ZDT-1, ki je preteklo od poteka obdobja za izdelavo zadnje ocene državnotožilske službe do 1. januarja 2027, vštelo v časovno obdobje za izdelavo ocene državnotožilske službe, ki bo izdelana v skladu z določbami o rednem ocenjevanju sodnikov po zakonu, ki ureja sodnike, konkretno po določbi prvega odstavka 30. člena predlaganega novega Zakona o sodnikih. Pri ocenjevanju njihovega dela se bo torej upoštevalo dosedanje delo, opravljeno v okviru njihovega položaja in pristojnosti. Ti državni tožilci bodo tako napredovali v skladu s predpisi, brez prekinitve obdobja za ocenjevanje, kar zagotavlja pregledno in pravično napredovanje v prenovljenem državnotožilskem sistemu.

K 29. členu:

Ker se s predlagano ureditvijo uvaja ena vrsta naziva državnega tožilca na prvi stopnji, to je namesto okrajnega in okrožnega državnega tožilca le naziv okrožnega državnega tožilca, se predlaga uskladitev ZSTSPJS, in sicer tako, da se do uskladitve ZSTSPJS v Prilogi 2 pod d) Plačni razredi funkcij v drugih državnih organih s tem zakonom šifra funkcije A047470, ki določa uvrstitev funkcije okrajnega državnega tožilca v plačne razrede, ne uporablja.

K 30. členu:

Določata se roka za uskladitev dveh podzakonskih predpisov in izdajo enega podzakonskega akta. Odredba o številu mest državnih tožilcev (Uradni list RS, št. 76/11, 69/12, 52/13, 52/14, 71/15, 14/19, 102/20, 135/22, 14/23 in 30/24) in Odredba o ustanovitvi zunanjih oddelkov okrožnih državnih tožilcev (Uradni list RS, št. 43/12, 45/12 – popr., 52/13, 54/18 in 69/18) se bosta uskladili z ZDT-1 do 1. 1. 2027, tj. do začetka uporabe predlaganega zakona. Rok za izdajo akta, s katerim bo generalni državni tožilec določil vrste in način izvajanja strokovne psihološke pomoči in psihološke podpore (drugi odstavek 152.a člena zakona), pa je določen do 15. decembra 2026 z namenom, da se uporabniki pravočasno seznanijo z njegovo vsebino.

K 31. in 32. členu:

Določa se splošni vacatio legis za uveljavitev predloga zakona, glede začetka uporabe zakona pa se predlaga 1. januar 2027. Predlog zakona v tem delu sledi predlaganemu začetku veljavnosti in uporabe novega Zakona o sodiščih in novega Zakona o sodnikih, saj gre za povezane vsebine (ukinitvev okrajnih sodišč, uvedba enega naziva prvostopenjskega sodnika).

Izjema glede začetka uporabe predloga zakona sta določba spremenjenega 71.c člena zakona in določba spremenjenega prvega odstavka 71.d člena zakona v delu, ki določa raven znanja delovnega jezika EJT. Z navedenima določbama se najnižja zahtevana raven znanja delovnega jezika EJT znižuje s C1 na B2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira. Navedeni določbi se bosta začeli uporabljati že z dnem uveljavitve predloga zakona, saj prinašata rešitev, ki vsebinsko ni povezana oziroma odvisna od drugih določb zakonskega predloga, je pa smiselno, da se začne v postopkih imenovanj uporabljati čim prej. Dalje se bo z dnem uveljavitve predloga zakona začela uporabljati spremenjena določba tretjega odstavka 193. člena zakona, ki bo omogočala večjo prožnost državnih tožilcev, imenovanih na SDT. Tudi ta določba vsebinsko ni povezana oziroma odvisna od drugih določb zakonskega predloga, je pa potrebna zaradi lažjega kadrovskega zapolnjevanja SDT. Poleg tega se bo z dnem uveljavitve predloga zakona začel uporabljati tudi 25. člen predloga zakona, ki določa prehodno ureditev plačnega razreda funkcije okrajnega državnega tožilca svetnika. Določbe navedenega člena omogočajo določitev in obračun plače okrajnega državnega tožilca svetnika v skladu z določbami ZSTSPJS in hkrati predstavljajo osnovo za prevedbo okrajnega državnega tožilca svetnika, zato se morajo začeti uporabljati že ob uveljavitvi zakona, saj bodo 1. 1. 2027 funkcije okrajnih državnih tožilcev ukinjene.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

21. člen (nastopanje pred sodišči)

(1) Pred okrajnimi sodišči lahko nastopajo državni tožilci, ki imajo najmanj naziv okrajnega državnega tožilca.

(2) Pred okrožnimi sodišči lahko nastopajo državni tožilci, ki imajo najmanj naziv okrožnega državnega tožilca.

(3) Pred višjimi sodišči lahko nastopajo državni tožilci, ki imajo najmanj naziv višjega državnega tožilca.

(4) Pred Vrhovnim sodiščem Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Vrhovno sodišče) lahko nastopajo samo vrhovni državni tožilci.

(5) Ne glede na drugi odstavek tega člena lahko pred okrožnimi sodišči nastopajo tudi okrajni državni tožilci, a le v okviru pooblastil, ki jih za določene vrste zadev, za posamezno zadevo, za določene vrste procesnih dejanj ali za posamezno procesno dejanje posebej določi vodja državnega tožilstva. Za posamezno procesno dejanje posebej lahko pooblasti okrajnega državnega tožilca za nastopanje pred okrožnim sodiščem tudi pristojni državni tožilec.

(6) Ne glede na tretji odstavek tega člena lahko v postopku pred pritožbenim sodiščem druge stopnje po pooblastilu, ki ga za posamezno zadevo določi vodja pristojnega pritožbenega oddelka s soglasjem vodje pristojnega državnega tožilstva, nastopajo skupaj z višjim državnim tožilcem tudi okrajni oziroma okrožni državni tožilci, ki so vložili oziroma zastopali kazensko obtožbo v postopku na prvi stopnji.

(7) Ne glede na prvi do četrty odstavek tega člena lahko evropski tožilec ali evropska tožilka (v nadaljnjem besedilu: evropski tožilec) in evropski delegirani tožilec ali evropska delegirana tožilka (v nadaljnjem besedilu: evropski delegirani tožilec) nastopata pred vsemi sodišči v Republiki Sloveniji, pred Vrhovnim sodiščem pa le, če ne gre za postopek z izrednimi pravnimi sredstvi. V postopku z izrednimi pravnimi sredstvi lahko po pooblastilu, ki ga za posamezno zadevo določi generalni državni tožilec, nastopa skupaj z vrhovnim državnim tožilcem.

22. člen

(državnotožilska mesta, nazivi in položaji)

(1) Državnotožilska služba se na državnotožilskih mestih opravlja v državnotožilskih nazivih okrajni državni tožilec, okrožni državni tožilec, višji državni tožilec, vrhovni državni tožilec oziroma na položajih okrajni državni tožilec svetnik, okrožni državni tožilec svetnik, višji državni tožilec svetnik in vrhovni državni tožilec svetnik.

(2) Z imenovanjem na državnotožilsko mesto na okrožnem državnem tožilstvu, ki se opravlja v nazivu okrajnega državnega tožilca, pridobi državni tožilec naziv okrajnega državnega tožilca.

(3) Z imenovanjem na državnotožilsko mesto na okrožnem državnem tožilstvu, ki se opravlja v nazivu okrožnega državnega tožilca, pridobi državni tožilec naziv okrožnega državnega tožilca.

(4) Z imenovanjem na državnotožilsko mesto na okrožnem ali Vrhovnem državnem tožilstvu, ki se opravlja v nazivu višjega državnega tožilca, pridobi državni tožilec naziv višjega državnega tožilca.

(5) Z imenovanjem na državnotožilsko mesto na Vrhovnem državnem tožilstvu, ki se opravlja v nazivu vrhovnega državnega tožilca, pridobi državni tožilec naziv vrhovnega državnega tožilca.

23. člen

(splošni in posebni pogoji)

(1) Za državnega tožilca je lahko imenovan, kdor izpolnjuje splošne pogoje za izvolitev v sodniško funkcijo po zakonu, ki ureja sodniško službo (v nadaljnjem besedilu: splošni pogoji), ter posebne pogoje za imenovanje na državnotožilsko mesto, ki jih določa ta zakon.

(2) Za imenovanje državnega tožilca, ki bo opravljal državnotožilsko službo na mestu, za katero je skladno z odredbo o številu mest državnih tožilcev v razpisu določeno znanje italijanskega oziroma madžarskega jezika, se poleg pogojev iz prejšnjega odstavka določi tudi pogoj višje ravni znanja tega jezika.

24. člen

(okrajni državni tožilec)

Oseba, ki izpolnjuje splošne pogoje, je lahko imenovana na mesto okrajnega državnega tožilca, če izpolnjuje posebne pogoje za izvolitev na sodniško mesto na okrajnem sodišču (okrajni sodnik) po zakonu, ki ureja sodniško službo.

25. člen **(okrožni državni tožilec)**

Oseba, ki izpolnjuje splošne pogoje, je lahko imenovana na državnotožilsko mesto, ki se opravlja v državnotožilskem nazivu okrožni državni tožilec, če:

- izpolnjuje posebne pogoje za izvolitev na sodniško mesto na okrožnem sodišču (okrožni sodnik) po zakonu, ki ureja sodniško službo, ali
- je najmanj tri leta opravljala državnotožilsko službo v nazivu okrajni državni tožilec.

26. člen **(višji državni tožilec)**

Oseba, ki izpolnjuje splošne pogoje, je lahko imenovana na državnotožilsko mesto, ki se opravlja v državnotožilskem nazivu višji državni tožilec, če

- izpolnjuje posebne pogoje za izvolitev na sodniško mesto na višjem sodišču (višji sodnik) po zakonu, ki ureja sodniško službo, ali
- je najmanj pet let uspešno opravljala državnotožilsko službo v nazivu okrožnega državnega tožilca.

27. člen **(vrhovni državni tožilec)**

Oseba, ki izpolnjuje splošne pogoje, je lahko imenovana na državnotožilsko mesto, ki se opravlja v državnotožilskem nazivu vrhovni državni tožilec, če

- izpolnjuje posebne pogoje za izvolitev na sodniško mesto na vrhovnem sodišču (vrhovni sodnik) po zakonu, ki ureja sodniško službo, ali
- je najmanj pet let uspešno opravljala državnotožilsko službo v nazivu višjega državnega tožilca, ali
- je najmanj deset let uspešno opravljala državnotožilsko službo v nazivu okrožnega državnega tožilca.

37. člen **(napredovanje)**

(1) Z nastopom državnotožilske službe pridobi državni tožilec pravico do napredovanja v skladu s pogoji, ki jih določa ta zakon.

(2) Napredovanje je lahko:

- v plačnih razredih znotraj razpona plačnih razredov za posamezen državnotožilski naziv;
- v višji državnotožilski naziv;
- na višje državnotožilsko mesto;

- na položaj svetnika.

(3) O napredovanju v plačnih razredih, na položaj svetnika, v naziv okrožnega in višjega državnega tožilca odloča Državnotožilski svet.

(4) O napredovanju v naziv vrhovni državni tožilec odloča Vlada Republike Slovenije na predlog Državnotožilskega sveta.

(5) O napredovanju se odloča po izvedenem postopku ugotavljanja uspešnosti, kakovosti in strokovnosti dela državnega tožilca na predlog državnega tožilca ali pristojnega vodje državnega tožilstva.

(6) Napredovanje na višje državnotožilsko mesto se izvede smiselno po določbah prejšnjega oddelka tega zakona.

(7) Za izdelavo ocene državnotožilske službe je pristojen Državnotožilski svet.

(8) Če ta zakon ne določa drugače, se glede napredovanja državnih tožilcev, kriterijev za izbiro in napredovanje ter za ocenjevanje dela državnih tožilcev smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja sodniško službo.

55. člen (druge pravice državnega tožilca)

(1) Če ni s tem zakonom določeno drugače, ima državni tožilec poleg pravice do plače tudi pravico do prejemkov, dodatkov, plačil, nadomestil in povračil v enakih primerih ter v enaki višini, kakor sodnik ustreznega naziva oziroma položaja.

(2) Če ni s tem zakonom določeno drugače, se za odločanje o pravicah iz prejšnjega odstavka smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja sodniško službo.

57. člen (pravica do dopusta)

(1) Državni tožilec ima pravico do letnega dopusta najmanj 30, vendar ne več kakor 40 delovnih dni.

(2) Državni tožilec ima pravico do izrednega plačanega dopusta do sedem delovnih dni v posameznem koledarskem letu iz osebnih razlogov.

(3) Če državni tožilec kandidira za poslanca ali predsednika republike, ima od dneva potrditve kandidature pravico do izrednega plačanega dopusta 30 delovnih dni za pripravo na volitve.

(4) V drugih izjemnih primerih se lahko državnemu tožilcu odobri izredni neplačani dopust do 30 dni v koledarskem letu.

(5) Merila za trajanje dopusta ter primere in pogoje iz prejšnjih odstavkov določi minister v soglasju z Državnotožilskim svetom.

58. člen **(službeno oblačilo)**

(1) Državnemu tožilcu pripada službeno oblačilo, to je državnotožilska toga.

(2) Vrste službenih oblačil za državne tožilce v posameznih državnotožilskih nazivih in za vodje državnih tožilstev ter nošenje predpiše minister.

60. člen **(premistitev)**

(1) Državni tožilec je lahko po svojem vnaprejšnjem pisnem soglasju premeščen na drugo državno tožilstvo na predlog generalnega državnega tožilca in s soglasjem vodij obeh državnih tožilstev.

(2) Izjemoma je lahko državni tožilec premeščen na drugo državno tožilstvo brez svojega soglasja:

1. če se odpravi državno tožilstvo, v katerem opravlja državnotožilsko službo;
2. če se bistveno in za daljši čas zmanjša obseg dela državnega tožilstva ali se zaradi zmanjšane obsega dela skrči število državnotožilskih mest pri državnem tožilstvu, pri katerem opravlja državnotožilsko službo;
3. če se spremeni organizacija državnih tožilstev;
4. v drugih primerih, ko zakon tako določa.

(3) V primerih iz prejšnjega odstavka je treba državnemu tožilcu zagotoviti enako državnotožilsko mesto in enak plačni razred, kakršna je imel pred premestitvijo. Če to ni mogoče, se državnega tožilca premesti na drugo državno tožilstvo, ima pa pravico zadržati svoj prejšnji državnotožilski naziv in položaj ter svoj prejšnji plačni razred, če so bili višji, in pravico do napredovanja, kakršno je imel pred premestitvijo.

(4) O premestitvi državnega tožilca po določbah prejšnjih odstavkov tega člena odloča oziroma jo, v primeru izrečene disciplinske sankcije, izvede Državnotožilski svet brez razpisa.

(5) Šteje se, da je s premestitvijo državni tožilec imenovan na državnotožilsko mesto pri državnem tožilstvu, na katero je premeščen.

65. člen **(pravice pri dodelitvi v organ)**

(1) Državni tožilec, ki je dodeljen v organ, obdrži pravico uporabljati državnotožilski naziv in položaj, vendar ne more hkrati opravljati državnotožilskih služb in mu obveznosti iz nje mirujejo. Med dodelitvijo lahko kandidira in je imenovan za vodjo državnega tožilstva, namestnika vodje državnega tožilstva ali na druga vodstvena mesta na državnem tožilstvu pod pogoji in po postopku, ki jih določa ta zakon.

(2) Državnemu tožilcu iz prejšnjega odstavka tega člena pripada najmanj takšna plača, kakršno bi prejemal, če bi opravljal državnotožilsko službo, varovane pa so tudi vse njegove pravice do napredovanja v skladu s tem zakonom.

(3) Državni tožilec iz prvega odstavka tega člena ima na podlagi dodelitve pravico do dodatkov, določenih z zakonom, ki ureja sistem plač v javnem sektorju. Pri oceni državnotožilske službe za čas dodelitve se upoštevata poročilo o delu, ki ga izdela državni tožilec in mnenje o delu državnega tožilca, ki ga za namene ocene državnotožilske službe izdela predstojnik organa, pri katerem je oziroma je bil državni tožilec dodeljen.

(4) Vodja državnega tožilstva, predstojnik organa in dodeljeni državni tožilec sklenejo pisni sporazum o načinu povračila plače, nadomestila plače in drugih osebnih prejemkov ter povračil dodeljenega državnega tožilca iz prejšnjega odstavka, pa tudi o uresničevanju drugih pravic in izpolnjevanju obveznosti v zvezi z dodelitvijo.

68. člen **(pogoji in imenovanje)**

(1) Za nacionalnega predstavnika v Eurojustu in njegovega namestnika se lahko imenuje vrhovni ali višji državni tožilec ali okrožni državni tožilec, ki izpolnjuje pogoje za imenovanje v naziv višjega državnega tožilca in izkaže z javno priznanim preizkusom potrjeno višjo raven znanja najmanj enega uradnega jezika Evropske unije, ki je delovni jezik v Eurojustu.

(2) Za pomočnika nacionalnega predstavnika je lahko imenovan okrožni državni tožilec ali okrajni državni tožilec, ki izpolnjuje pogoje za imenovanje v naziv okrožnega državnega tožilca in izkaže z javno priznanim preizkusom potrjeno višjo raven znanja najmanj enega uradnega jezika Evropske unije, ki je delovni jezik v Eurojustu.

70. člen **(pooblastila in pravice)**

(1) Nacionalni predstavnik je v obsegu, ki je potreben za opravljanje njegove funkcije, pristojen usmerjati odkrivanje storilcev kaznivih dejanj ter opravljati druga procesna dajanja upravičenega tožilca v predkazenskem in kazenskem postopku pred okrajnimi, okrožnimi in višjimi sodišči na celotnem ozemlju Republike Slovenije. Če je to potrebno zaradi učinkovitega postopanja, lahko generalnemu državnemu tožilcu predlaga izdajo odredbe o prevzemu zadeve, ki je že dodeljena v obravnavo drugemu državnemu tožilcu.

(2) Namestnik in pomočnik nacionalnega predstavnika v Eurojustu imata pooblastila, ki jih v skladu s predpisi, ki urejajo delo v Eurojustu, nanju prenese nacionalni predstavnik.

(3) Državnemu tožilcu z imenovanjem za nacionalnega predstavnika v Eurojustu mirujejo pravice in dolžnosti iz državnotožilske službe, razen državnotožilska funkcija, varovane so vse njegove pravice do napredovanja v skladu s tem zakonom. Pri oceni državnotožilske službe za čas imenovanja se upoštevata poročilo o delu, ki ga izdela državni tožilec in mnenje o delu državnega tožilca, ki ga za namene ocene državnotožilske službe izdela predstojnik Eurojusta. Državni tožilec obdrži pravico uporabljati doseženi naziv in položaj. Nacionalni

predstavnik opravlja funkcijo državnega tožilca s pooblastili, ki jih ima kot član Eurojusta iz Republike Slovenije, v skladu s tem zakonom in pravnimi akti Evropske unije, ki urejajo delovanje Eurojusta.

(4) Namestnik in pomočnik nacionalnega predstavnika v Eurojustu imata pravice iz prejšnjega odstavka, lahko pa med imenovanjem na podlagi odredbe generalnega državnega tožilca ter v skladu s pravili Eurojusta opravljata naloge na državnem tožilstvu v Republiki Sloveniji ali na sedežu Eurojusta.

(5) Plačo nacionalnega predstavnika v Eurojustu, namestnika in pomočnika nacionalnega predstavnika uredi vlada z uredbo na način, kot jo ureja zakon, ki ureja plače v javnem sektorju za funkcionarje, ki so napoteni na delo v tujino ter jim v skladu z zakonom v času napotitve funkcija miruje.

(6) Pomočniku nacionalnega predstavnika pripada plača v skladu s prejšnjim odstavkom, kadar opravlja naloge na sedežu Eurojusta.

(7) Ne glede na peti in šesti odstavek tega člena nacionalnemu predstavniku v Eurojustu, namestniku in pomočniku nacionalnega predstavnika pripada najmanj takšna plača, kakršno bi prejemal, če bi opravljal državnotožilsko službo v Republiki Sloveniji.

71.c člen

(pogoji za uvrstitev na listo kandidatov za imenovanje evropskega tožilca)

Za uvrstitev na listo kandidatov za imenovanje evropskega tožilca lahko kandidira vrhovni ali višji državni tožilec ali okrožni državni tožilec, ki izpolnjuje pogoje za imenovanje v naziv višjega državnega tožilca, ima znanje delovnega jezika EJT najmanj na ravni C1 Skupnega evropskega jezikovnega okvira in izpolnjuje posebne pogoje, ki jih določajo pravila EJT in pravila, ki urejajo pogoje za zaposlitev uradnikov in drugih zaposlenih v institucijah Evropske unije, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

71.d člen

(postopek in pogoji za imenovanje evropskega delegiranega tožilca)

(1) Za evropskega delegiranega tožilca lahko kandidira državni tožilec, ki ima naziv ali izpolnjuje pogoje za imenovanje najmanj v naziv okrožnega državnega tožilca, ima znanje delovnega jezika EJT najmanj na ravni C1 Skupnega evropskega jezikovnega okvira in izpolnjuje posebne pogoje, ki jih določajo pravila EJT ter pravila, ki urejajo pogoje za zaposlitev uradnikov in drugih zaposlenih v institucijah Evropske unije, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

(2) Državnotožilski svet se po pridobitvi mnenja generalnega državnega tožilca in mnenja vodje Specializiranega državnega tožilstva Republike Slovenije do prijavljenih kandidatur opredeli in oblikuje predlog ter o tem obvesti prijavljene kandidate in ministrstvo. Ministrstvo predlog za imenovanje evropskega delegiranega tožilca posreduje Vladi Republike Slovenije v seznanitev. Vlada Republike Slovenije predloži predlog za imenovanje evropskega delegiranega tožilca EJT.

(3) Za postopek s pozivom in za oblikovanje predloga za imenovanje evropskega delegiranega tožilca se smiselno uporablja prejšnji člen.

73. člen **(predčasna upokojitev in posebne pravice)**

(1) S prenehanjem državnotožilske funkcije iz razloga po 3. ali 5. točki prvega odstavka prejšnjega člena pridobi državni tožilec pravico do predčasne upokojitve, če izpolnjuje pogoje, ki jih za takšno upokojitev določajo predpisi o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

(2) Glede pravic upokojenega državnega tožilca, če sodeluje pri odpravi državnotožilskih zaostankov ali povečanih delovnih obremenitev, se za opravljanje službe smiselno uporabljajo določbe zakona, ki urejajo sodniško službo.

97. člen **(sestava in mandat)**

(1) Državnotožilski svet ima devet članov, ki so imenovani oziroma izvoljeni za šest let in po poteku mandata ne morejo biti takoj ponovno izvoljeni oziroma imenovani.

(2) Državnotožilski svet sestavljajo:

- štirje člani, ki jih izvolijo državni tožilci izmed državnih tožilcev, ki nimajo vodstvenih položajev, in sicer po enega izmed tistih, ki imajo naziv vrhovnega državnega tožilca, višjega državnega tožilca, okrožnega državnega tožilca in okrajnega državnega tožilca;
- štirje člani, ki jih izvoli Državni zbor Republike Slovenije na predlog predsednika republike izmed pravnih strokovnjakov;
- en član, ki ga imenuje minister izmed vodij okrožnih državnih tožilcev.

125. člen **(začasno vodenje)**

(1) Če nihče ni imenovan na mesto vodje državnega tožilstva, če je vodji funkcija prenehala ali je bil razrešen funkcije vodje ali je suspendiran, opravlja funkcije in naloge iz pristojnosti vodje državnega tožilstva kot začasni vodja namestnik vodje državnega tožilstva.

(2) Če v primeru iz prejšnjega odstavka ni namestnika vodje državnega tožilstva ali ne more opravljati svojih funkcij in nalog, Državnotožilski svet na predlog ministra določi državnega tožilca tega ali drugega državnega tožilstva, ki bo začasno vodil državno tožilstvo za dobo šestih mesecev (začasno vodenje). Za določitev začasnega vodje okrožnega državnega tožilstva minister pridobi predhodno mnenje generalnega državnega tožilca. Začasno vodenje se lahko podaljša največ za šest mesecev.

(3) Za začasno vodenje okrožnega državnega tožilstva se lahko določi državni tožilec, ki ima najmanj naziv okrožnega državnega tožilca, za začasno vodenje Vrhovnega državnega tožilstva pa le vrhovni državni tožilec.

(4) Začasno vodenje ne vpliva na položaj, plačo in druge pravice, ki jih je imel državni tožilec, preden je bil imenovan za začasnega vodjo.

187. člen **(območje delovanja državnih tožilcev)**

(1) Specializirano državno tožilstvo Republike Slovenije deluje za celotno območje Republike Slovenije.

(2) Državnotožilske funkcije pred višjimi sodišči splošne pristojnosti opravljajo okrožna državna tožilstva.

(3) Okrožno državno tožilstvo deluje za območje okrožnega sodišča s splošno pristojnostjo in okrajnih sodišč z območja tega okrožnega sodišča.

(4) Svoje funkcije pred okrajnimi sodišči izvaja okrožno državno tožilstvo s sedeža okrožnega državnega tožilstva ali z zunanjega oddelka.

189. člen **(zunanji oddelek)**

(1) Zunanji oddelek okrožnega državnega tožilstva je organizacijska enota okrožnega državnega tožilstva, ki opravlja funkcije okrožnega državnega tožilstva pred enim ali več okrajnimi sodišči.

(2) Zunanji oddelek okrožnega državnega tožilstva ustanovi ali ukine minister na predlog generalnega državnega tožilca po predhodnem mnenju Državnotožilskega sveta, praviloma za območje več okrajnih sodišč.

(3) Vodjo zunanjega oddelka imenuje vodja posameznega okrožnega državnega tožilstva z letnim razporedom za dobo enega leta s soglasjem Državnotožilskega sveta, po predhodno pridobljenem mnenju generalnega državnega tožilca. V zunanje oddelke okrožnega državnega tožilstva se praviloma razporedijo okrožni državni tožilci.

(4) V upravnem in nadzornem pogledu je zunanji oddelek državnega tožilstva neposredno podrejen vodji državnega tožilstva.

(5) Določbe tega člena se ne uporabljajo za posebne pristojnosti iz prejšnjega člena.

193. člen **(sestava in delovanje SDT)**

(1) Na SDT opravljajo drzavnotožilsko službo državni tožilci, ki so imenovani na drzavnotožilska mesta na SDT ter državni tožilci, ki so dodeljeni na SDT.

(2) Na državnotožilskih mestih državnih tožilcev, ki so imenovani na SDT, opravlja državnotožilsko službo najmanj deset državnih tožilcev, od tega vsaj sedem, ki imajo najmanj naziv okrožnega državnega tožilca.

(3) Na SDT se po določbah tega zakona o dodelitvi dodeli najmanj po en državni tožilec iz vsakega okrožnega državnega tožilstva. Dodeljeni državni tožilci opravljajo delo v zadevah iz pristojnosti SDT po odredbi vodje SDT na sedežu SDT ali na sedežu okrožnega državnega tožilstva, pri katerem so imenovani.

(4) Vodja SDT lahko predlaga, da se po določbah tega zakona, ki urejajo dodelitev na drugo državno tožilstvo, za sodelovanje pri obravnavanju posamezne zadeve dodatno dodeli na SDT državni tožilec iz okrožnega državnega tožilstva, ki bi bilo sicer krajevno pristojno za obravnavanje zadeve, ali da se posamezne naloge izvajajo na območju tega okrožnega državnega tožilstva.

(5) SDT deluje po načelu timskega dela praviloma tako, da pri obravnavanju posameznih zadev združuje znanje, usposobljenost in izkušnje posameznih članov za določena pravna področja v obsegu, ki je potreben za učinkovito usmerjanje in preiskovanje kaznivih dejanj ter pripravo obtožnega akta.

196. člen **(pravice državnega tožilca na SDT)**

(1) Državnemu tožilcu, ki je imenovan na SDT, pripada:

- okrajnemu državnemu tožilcu plača višjega državnega tožilca;
- okrajnemu državnemu tožilcu svetniku plača višjega državnega tožilca svetnika;
- okrožnemu državnemu tožilcu plača vrhovnega državnega tožilca in
- okrožnemu državnemu tožilcu svetniku, višjemu državnemu tožilcu ter vrhovnemu državnemu tožilcu plača vrhovnega državnega tožilca svetnika.

(2) Dodeljenemu državnemu tožilcu pripada za čas, v katerem rešuje zadeve iz pristojnosti SDT:

- okrajnemu državnemu tožilcu plača višjega državnega tožilca;
- okrajnemu državnemu tožilcu svetniku plača višjega državnega tožilca svetnika;
- okrožnemu državnemu tožilcu plača vrhovnega državnega tožilca in
- okrožnemu državnemu tožilcu svetniku, višjemu državnemu tožilcu ter vrhovnemu državnemu tožilcu plača vrhovnega državnega tožilca svetnika.

(3) Način evidentiranja in obračunavanje časa iz prejšnjega odstavka se določi z Državnotožilskim redom.

(4) Državnemu tožilcu, ki mu v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena pripada plača višjega državnega tožilca, mu ta pripada v višini plačnega razreda, v katerega je v skladu z zakonom, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, uvrščena funkcija, ki jo zaseda višji državni tožilec ob uvrstitvi.

(5) Če državni tožilec, ki je imenovan ali dodeljen na SDT, po prenehanju takšnega imenovanja ali dodelitve, nadaljuje z delom v posameznih zadevah iz pristojnosti SDT, se višina njegove plače določi po drugem odstavku tega člena.

(6) Premestitev in dodelitev državnega tožilca na SDT ne posegata v njegov naziv in položaj.

(7) Glede položaja in napredovanja državnega tožilca se za čas trajanja dodelitve na SDT smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo dodelitev državnega tožilca na drugo državno tožilstvo.

(8) Državnemu tožilcu, ki je dodeljen na SDT, se lahko izjemoma dodelijo v delo zadeve iz pristojnosti državnega tožilstva, pri katerem je imenovan, ob upoštevanju obsega dela, ki ga državni tožilec opravlja pri SDT.

212. člen **(nadzor nad delom poravnalcev)**

(1) Nadzor nad delom poravnalcev se izvaja z rednimi ali izrednimi pregledi opravljenih postopkov poravnavanja.

(2) Nadzor opravlja nadzorni odbor, ki ga ustanovi Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije in ima tri člane:

- državnega tožilca, ki ima najmanj naziv okrožnega državnega tožilca,
- predstavnika poravnalcev, in
- predstavnika ministrstva, ki ga predlaga minister na zahtevo Vrhovnega državnega tožilstva.

(3) Če nadzorni odbor pri opravljanju nadzora ugotovi, da poravnalec svojih dolžnosti ni opravljal redno ali vestno, lahko predlaga ministru, da poravnalca razreši.

(4) Administrativne naloge za nadzorni odbor opravlja Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije.